

RMUTSV

SK074888

67816

รายงานการวิจัย

ศึกษาการใช้วัสดุปูลูกจากวัสดุอินทรีย์ทดแทนและการใช้ท่อนไม้ເກະชนิดต่างๆ
เป็นไม้ເກະອົງອາສີຍຂອງກລ້ວຍໄມ້ສກຸລສິງໂຕອາຈາරຍ්ເຕັ້ນ

Use of Organic Bars and Timbers for Epiphytic
Orchid : *Bulbophyllumsmitinandii*

635.9344

2/615

2554

มุกดา สุขสวัสดิ์
ทิวา รักนิม

Mookda Suksawat ~~๖๔๑๔~~
Tiwa Raknim ~~๖๕๕๔~~

คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต
ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต
งบประมาณรายได้ ประจำปี ๒๕๕๔

**ศึกษาการใช้วัสดุปลูกจากวัสดุอินทร์ทบทวนและการใช้ท่อนไม้เกาชนิดต่างๆ เป็นไม้เกาของอาศัยของ
กล้วยไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม
มุกดา สุขสวัสดิ์ และทิวา รักนิม
บทคัดย่อ**

การศึกษาการใช้แห่งวัสดุอินทร์ชนิดต่างๆและท่อนไม้เป็นที่อิงอาศัยของกล้วยไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม ทำการทดลอง ณ ศูนย์รวมและขยายพันธุ์กล้วยไม้ภาคใต้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช มี ๒ การทดลองที่วางแผนการทดลองแบบ CRD มี ๔ สิ่งทดลอง สิ่งทดลองละ ๕ ชั้้ การทดลองที่ ๑ ประกอบด้วยเส้นไยมะพร้าว : กาบมะพร้าวสับ (๑:๑) เส้นไยมะพร้าว : กาบมะพร้าวสับ (๑:๒) เส้นไยมะพร้าว : เปลือกสน (๑:๑) เส้นไยมะพร้าว : ถ่าน (๑:๑) การทดลองที่ ๒ การใช้ท่อนไม้มะขาม กระถินเทпа จำจุรี และยางพาราเป็นที่อิงอาศัยของกล้วยไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม พบร่วม จากรายการเจริญเติบโต ๑๒ เดือนและการออกแบบของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มจากทุกสิ่งทดลองของทั้งสองการทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ปรากฏผล มีแนวโน้มส่งเสริมการเจริญเติบโตกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เกาะอาศัยบนแห่งวัสดุที่ประกอบด้วยเส้นไยมะพร้าว : กาบมะพร้าวสับ (๑:๒) ในด้านความยาวใบ ความกว้างใบ ความยาวลำลูกกล้วย และเส้นรอบวงของลำลูกกล้วย ขณะที่กล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เกาะอาศัยบนแห่งวัสดุอินทร์ที่ประกอบด้วยเส้นไยมะพร้าว : เปลือกสน (๑:๑) จะมีแนวโน้มส่งเสริมการเจริญเติบโตในด้านอายุการแตกลำลูกกล้วยใหม่ อายุการออกดอก อายุการบานของดอก ความยาวดอกและความกว้างดอก จากการศึกษาการใช้ท่อนไม้ชนิดต่างๆเป็นไม้อิงอาศัยที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม มีแนวโน้มส่งเสริมการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มได้ดีบนท่อนไม้จำจุรีในด้านความยาว ลำลูกกล้วย เส้นรอบวงของลำลูกกล้วย ความยาวลำลูกกล้วยใหม่ อายุการบานของดอก

ABSTRACT

Use of Organic Bars and Timbers for Epiphytic Orchid :*Bulbophyllumsmitinandii*.

MookdaSuksawat and TiwaRuknim

The objective of this study was to evaluate the effect of the use of organic bars and timbers for epiphytic orchid : *Bulbophyllumsmitinandii*. The experiments were performed at RMUTSV Nakonsrithammarat campus. Completely randomized design with 5 replications of 4 treatments was applied in 2 experiments. In the 1st experiment, the treatments were consisted of organic bars, i.e. coconut coir : coconut chip (1:1), coconut coir : coconut chip (1:2), coconut coir : pine bark (1:1) and coconut coir : charcoal (1:1) and the 2nd experiment, the treatments were consisted of timbers of Tamarind, Kra thin trapha, Rain tree and Para rubber for epiphytic orchid. Observation on growth of orchid parameters were recorded after transplanting on organic bars and timbers to 12 months .The results in two experiments showed a similar pattern that there were not significantly different in all parameter of growth and flowering of epiphytic orchid : *Bulbophyllumsmitinandii*. However, using coconut coir : coconut chip (1:2) bar tended to promote the growth of length and width of leaf, length and circumference of pseudobulb and using coconut coir : pine bark (1:1) bar tended to give the better results in period of new pseudobulb , flowering, blooming, length and width of flower. The result revealed that the using of timbers for epiphytic orchid : *Bulbophyllumsmitinandii* had no significant effect on different parameters studied. Using of timbers of rain tree tended to promote the growth of length and circumference of pseudobulb, length of new pseudobulb and blooming.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	๑
สารบัญ	๒
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ	๔
บทนำ	๕
ความสำคัญของปัญหา	๖
วัตถุประสงค์ของการทดลอง	๗
ตรวจสอบสาร	๘
การจำแนกกลัวยไม้ตามลักษณะการอาชัย	๙
วัสดุปลูกสำหรับกลัวยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็ม	๑๐
ประเภทวัสดุปลูกที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของกลัวยไม้สกุลสิงโต	๑๑
ชนิดของไม้ที่เป็นวัสดุทางอิฐของกลัวยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็ม	๑๒
การปลูกกลัวยไม้สกุลสิงโตโดยการเก็บเปลือกไม้	๑๓
การปลูกเลี้ยงกลัวยไม้แบบเลียนแบบธรรมชาติ	๑๔
วิธีการวิจัย	๑๕
การทดลองที่ ๑	๑๖
การทดลองที่ ๒	๑๗
สถานที่ทำการทดลอง	๑๘
ระยะเวลาทำการทดลอง	๑๙
ผลการทดลอง	๒๐
ผลการทดลองที่ ๑	๒๐
ผลการทดลองที่ ๒	๒๑
วิเคราะห์ผลการทดลอง	๒๒
สรุปผลการทดลอง	๒๓
เอกสารอ้างอิง	๒๔

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๑ ความยาวใบ ความกว้างใบ ความยาวลำลูกกล้วย และเส้นรอบวงลำลูกกล้วยของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย หลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน	๑๗
๒ อายุใบร่วง อายุการแตกลำลูกกล้วยใหม่ ความยาวลำลูกกล้วยใหม่ และจำนวนข้อใหม่ของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย หลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน	๑๘
๓ อายุการออกดอก ความยาวดอก ความกว้างดอก และอายุการบานของดอกของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย หลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน	๑๙
๔ ความยาวใบ ความกว้างใบ ความยาวลำลูกกล้วย และเส้นรอบวงลำลูกกล้วยของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัยหลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน	๒๓
๕ ผลความยาวดอก ความกว้างดอก อายุการออกดอก อายุการบานของดอกของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัยหลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน	๒๔
๖ ผลความยาวลำลูกกล้วยใหม่ อายุการแตกลำลูกกล้วยใหม่ อายุใบร่วงและ จำนวนข้อของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัยหลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน	๒๕

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
๑ แสดงลักษณะลำต้นและดอกกล้วยไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม (<i>Bulbophyllum smitinandii</i>)	๒
๒ แสดงกล้วยไม้อิงอาศัย (Epiphytic Orchid) ที่อาศัยบนไม้ยืนต้นโดยมีรากช่วยในการยึดเกาะให้ติดแน่นและยังสามารถหาอาหารมาเลี้ยงลำต้นด้วย	๓
๓ แสดงอสmanด้าและถ่านที่ใช้เป็นส่วนประกอบของวัสดุปลูกกล้วยไม้	๔
๔ แสดงเปลือกไม้สน กับมะพร้าวสับและรากชายผ้าสีดาที่ใช้เป็นส่วนประกอบของวัสดุปลูกกล้วยไม้	๕
๕ แสดงการใช้เปลือกไม้ ห่อนไม้ แก่นไม้ และแท่งวัสดุปลูกเป็นที่เกาะอิงอาศัยของกล้วยไม้สกุลสิงโต	๖
๖ แสดงลักษณะลำต้น เปลือก ใน ดอกและผลยางพารา	๗
๗ แสดงลักษณะลำต้น เปลือก ใน ดอกและผลกระทบถินเทpa	๘
๘ แสดงลักษณะลำต้น เปลือก ใน ดอกและผลjamจุรี	๙
๙ แสดงลักษณะลำต้น เปลือก ใน ดอก และผลของมะขาม	๑๐
๑๐ แสดงเปลือกไม้ที่มีลักษณะแตกต่างกันในความเรียบ ความขรุขระ ที่จะเป็นที่เกาะอิงอาศัยของกล้วยไม้	๑๑
๑๑ แสดงการเจริญเติบโตด้าน ความยาวใน ความกว้างใน ความยาวกล้อกกล้วยและเส้นรอบวงกล้อกกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มหลังการย้ายปุก ๑๐ เดือน	๑๖
๑๒ แสดงลักษณะแห่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่เกาะอิงอาศัยของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม	๑๗
๑๓ แสดงการเจริญเติบโตของกล้อกกล้วยใหม่ใหม่ การอุดอก การเจริญเติบโตของรากของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มบนแท่งวัสดุอินทรีย์ท่องอาศัย	๑๘
๑๔ แสดงลักษณะของห่อนไม้jamจุรี ยางพารา กระถินเทpa และ มะขามที่ใช้เป็นที่เกาะอิงอาศัยของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม	๑๙
๑๕ แสดงการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็มในด้านความกว้างใน ความยาวในที่เกาะอิงอาศัยบนห่อนไม้ ๕ ชนิด	๒๒
๑๖ แสดงลักษณะการเจริญเติบโตกล้อกกล้วยใหม่ใหม่ การอุดอก การเจริญเติบโตของรากของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เกาะอิงอาศัยบนห่อนไม้	๒๖

บทนำ

ความสำคัญของปัจจัย

ประเทศไทยเป็นแหล่งเพาะปลูกกล้วยไม้เมืองร้อนที่สำคัญแห่งหนึ่ง ซึ่งในปัจจุบันคนส่วนใหญ่นิยมรักษาภารกิจมากขึ้น ทำให้กล้วยไม้ของไทยเป็นที่นิยมทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เนื่องจากว่า มีอัตราการประดับโดยรวมสูง ความสวยงามได้นานกว่าดอกไม้อื่นๆ และมีสีดอกสดใสหลากหลาย (ศิริวรรณ, ๒๕๕๕) ซึ่งกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม (*Bulbophyllum smitinandii*) เป็นกล้วยไม้ชนิดใหม่ของประเทศไทย ซึ่งสำรวจพบเฉพาะบนยอดป่าดิบเขาหลวงและภูเขาในบริเวณใกล้เคียงเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้น จึงจัดเป็นกล้วยไม้เฉพาะถิ่นที่หายาก กล้วยไม้ชนิดนี้ได้รับการตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่ ศาสตราจารย์.ดร.เต็ม สมิตินันท์ นักพฤกษาสตร์ของเมืองไทย สิงโตอาจารย์เต็มจัดเป็นกล้วยไม้ในสกุลสิงโตกลอกตา ที่มีนิเวศอยู่ในป่าดิบเขา ที่มีความชื้นสูง เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ซึ่งปัจจุบันกล้วยไม้สกุลสิงโตเริ่มเป็นที่นิยมและเป็นที่รู้จักมากขึ้นในสกุลของกล้วยไม้

ทางคณะผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาการใช้แห่งวัสดุอินทรีย์และท่อนไม้เพื่อเป็นที่เกาะอิงอาศัยของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มโดย เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม

วัตถุประสงค์ของการทดลอง

ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ท่อนไม้อิงอาศัยที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโต อาจารย์เต็มและศึกษาการใช้แห่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัยที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโต อาจารย์เต็ม

ตรวจเอกสาร

สิงโตอาจารย์เต็ม (*Bulbophyllum smitinandi*)

สิงโตอาจารย์เต็ม (*Bulbophyllum smitinandi*) กล้วยไม้เฉพาะถิ่นของไทย ที่พบในบริเวณป่าดิบเขางานเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และเทือกเขาไกลี้เดียงเท่านั้น ซึ่งเป็นแหล่งกล้วยไม้ถิ่นได้ของไทย ถูกค้นพบครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยตั้งชื่อเป็นเกียรติแก่ ศ.ดร.เต็ม สมิตินันท์ นักพฤกษาศาสตร์คนสำคัญของประเทศไทย กล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มเป็นกล้วยไม้อิงอาศัยขนาดเล็กชนิดใหม่ของโลกอุดอกในช่วงฤดูร้อนประมาณเดือนสิงหาคมถึงกันยายน ดอกออกเป็นดอกเดี่ยวจากลำลูกกล้วย กลีบเลี้ยงและกลีบดอก สีเหลืองเข้ม มีประดับด้วยสีม่วงແ贲 กลีบปากสีขาว มีแต้มเป็นพื้นสีม่วงແ贲และมีขัน สีขาวประปา เมื่อดอกบานเต็มที่กว้าง ๓-๔ ซ.ม. รูปทรงดงตามแบลกตา (กองส่งเสริมและเผยแพร่ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, ๒๕๕๑) และมีลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ดังนี้

สิงโตอาจารย์เต็ม มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Bulbophyllum smitinandii* Seidenf. & Thorut พบรตามป่าดิบเขางานภาคใต้ที่มีความสูง ๑,๐๐๐ เมตรขึ้นไป จากระดับน้ำทะเล เป็นกล้วยไม้เฉพาะถิ่นในภาคใต้ของไทย ชอบความชื้นสูง แต่ไม่แห้ง ลำต้น เป็นลำลูกกล้วยเทียม (*pseudobulb*) ซึ่งมีทั้งที่เป็นลำลูกกล้วยยาว หรือเป็นลำลูกกล้วยกลมๆ และบางชนิดอาจลดรูปจนคล้ายก้านใบก็มี การเจริญเติบโตทางด้านข้างของลำต้น เป็นลักษณะการเจริญเติบโตของเนื้อเยื่อปลายยอดที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่สร้างเนื้อเยื่อเจริญใหม่จากจุดเจริญที่ด้านข้างของลำต้นและจะสร้างยอดใหม่ในฤดูกาลที่เหมาะสมเท่านั้น ใน มีใบเดียว แต่บางชนิดอาจมีสองใบ ใบยาวเรียวมีรอยพับกลางตามยาว บางชนิดทึบใบในหน้าแล้งก่อนออกดอก บางชนิดก็ไม่ทึบใบ บางชนิดขึ้นติดกันเป็นกระจุก บางชนิดก็มีเหลี่ยว ทำให้ลำลูกกล้วยเทียมอยู่ห่างกันมากก็มี ดอก ออกจากโคนลำลูกกล้วย มีทั้งที่เป็นดอกเดี่ยว มีดอกเป็นกระจุกที่ปลาย หรือเป็นช่อ (*raceme*) มีดอกเล็กๆ เรียงกันตามยาวก็มี ชนิดที่มีดอกเดี่ยวมักมีดอกขนาดใหญ่ ขณะที่ดอกเป็นช่อ มักมีดอกขนาดเล็ก ส่วนมากไม่มีกลิ่น เช่น *Bulbophyllum echinolabium* สำหรับสกุลอื่นนอกจากสกุลสิงโตกลอกตา (*Bulbophyllum*) แล้วมักไม่มีกลิ่น ลักษณะเด่นของกล้วยไม้ในกลุ่มย่อยนี้ที่ใช้แยกจากกล้วยไม้ในกลุ่มย่อยอื่น คือ กลีบปากติดกับปลายคางเส้าเกรสร มีลักษณะเป็นบานพับกระดก ใช้ล้อแมลงที่มาเกาะให้ลำลูกกล้วยคงมั่นคงไปภายในช่องปากเพื่อผสมเกสรได้ (สลิลและนัมล , ๒๕๕๐)

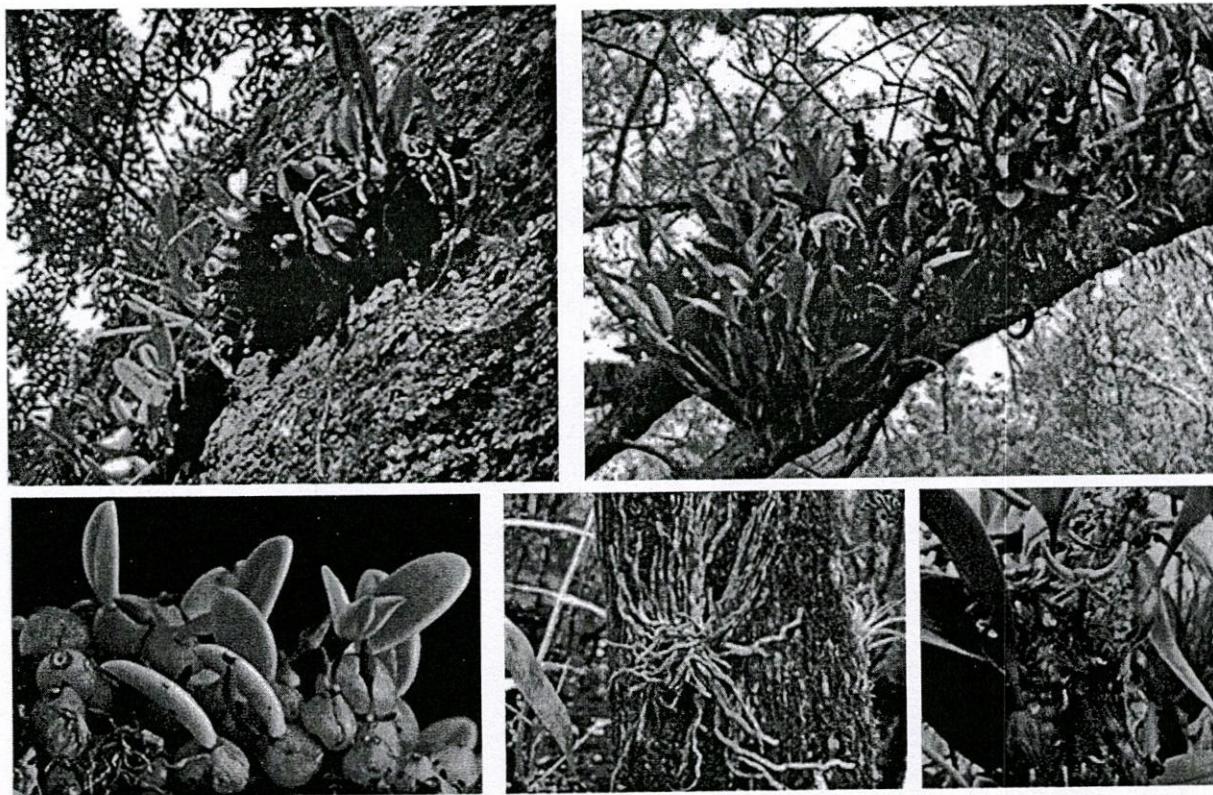
ภาพที่ ๑ แสดงลักษณะลำต้นและดอกของกล้วยไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม (*Bulbophyllum smitinandi*)

การจำแนกกล้วยไม้อิงอาศัยตามลักษณะการอาศัย

กล้วยไม้อิงอาศัย (Epiphytic Orchid) เป็นกล้วยไม้ที่อาศัยบนไม้ยืนต้นโดยมีรากช่วยในการยึดเกาะให้ติดแน่นและยังสามารถหาอาหารมาเลี้ยงลำต้นด้วย กล้วยไม้กลุ่มนี้มีจำนวนชนิดมากที่สุดที่พบในประเทศไทย เช่น สกุลฟ้ามุย สกุลเอื้องกุหลาบ สกุลสิงโต สกุลหวาย เป็นต้น กล้วยไม้ดิน (Terrestrial Orchid) เป็นกล้วยไม้ที่มีรากหรือส่วนของลำต้นอาศัยที่ผิวน้ำดินหรือใต้ผิวดินที่เรียกว่า “ลำต้นใต้ดิน” หลายชนิดสามารถเจริญเติบโตได้ทุกถูกกาล เช่น ว่าน้ำทอง ว่านนกคูณ มักพบรกล้วยไม้เหล่านี้ในป่าดงดิบ หลายชนิดมีการพักตัวในถูกกาลที่ไม่เหมาะสมโดยเหลือเพียงลำต้นใต้ดินเท่านั้น เช่น สกุลลิ้นมังกร สกุลหัวคูณ สกุลว่านอื่ง สกุลบัวสันโดษ เป็นต้น กล้วยไม้กลุ่มนี้มีจำนวนชนิดรองลงมาจากกลุ่มกล้วยไม้อิงอาศัย และกล้วยไม้อิงอาศัยบนหิน (lithophytic Orchid) เป็นกลุ่มกล้วยไม้ที่มีการเจริญเติบโตและขยายแผ่นที่โดยอาศัยอยู่บนหินแทนการยึดเกาะบนดินหรือต้นไม้ มักพอยู่ใกล้กับมoss และไลเคน กล้วยไม้กลุ่มนี้ เช่น ม้าวิ่ง เอื้องกระเจียง เอื้องคำหิน เป็นต้น (เยาวนิตย์ และคณะ, ๒๕๔๔)

นอกจากนี้ยังมีกล้วยไม้สกุลใหญ่ที่พบกระจายพันธุ์มากอีกสกุลหนึ่งคือ สิงโตกลอกตา (*Bulbophyllum*) และที่พบเพียงภาคใต้เท่านั้นได้แก่ สิงโตเหลือง (*Bulbophyllum vaginatum*) ซึ่งพบได้ตั้งแต่ขุ่นพรถึงราธิวาส ขณะที่ *Bulbophyllum lilacinum* พบริจังหวัดพังงาเพียงที่เดียว ตีกตา (*Bulbophyllum modestum*) ซึ่งพบในป่าล้ม ป่าพรุ หรือเขาที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลเกิน ๘๐๐ เมตรขึ้นไป “สิงโต ก้ามปูแดง” (*Bulbophyllum patens*) เคยพบที่นครศรีธรรมราช ตรัง และจังหวัดชายแดนติดประเทศมาเลเซีย

ภาพที่ ๒ แสดงกล้วยไม้อิงอาศัย (Epiphytic Orchid) ที่อาศัยบนไม้ยืนต้นโดยมีรากช่วยในการยึดเกาะให้ติดแน่นและยังสามารถหาอาหารมาเลี้ยงลำต้นด้วย

วัสดุปลูกสำหรับกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม

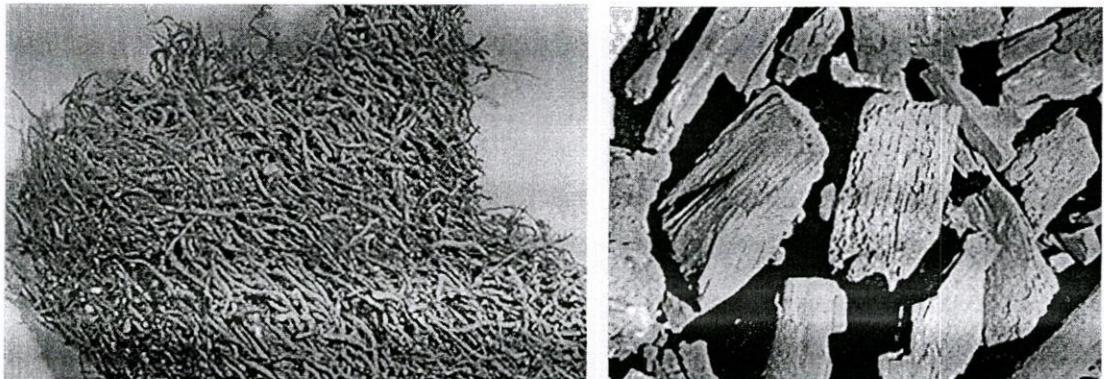
วัสดุปลูกหรือเครื่องปลูกมีหน้าที่ให้รากເກະຍືດເພື່ອໃຫ້ລຳຕັ້ນຕັ້ງຕຽງ ໄນ້ໂອນເອນຫຼືອລົມ วัสดุปลูกຍັງທຳນັ້ນທີ່ສໍາຫັບເກັນຄວາມຊື່ນແລະຮາຕຸອາຫາຣເພື່ອໃຫ້ຮາກດູດໄປໃໝ່ ຂະນະເດີຍກັນວັດຸປຸລູກມີສ່ວນເກີຍວັນກັບກາຣະບາຍນ້ຳແລະກາຣຄ່າຍເຫຼາກຄຣອບ ຈະຮະບຽກ ກາຣພິຈາຣານາເລື່ອກວັດຸປຸລູກ ຊົດແລະຄຸນສມບັດຂອງວັດຸປຸລູກທີ່ໃຫ້ຕົ້ນຄຳນຶ່ງລົງທະບຽນເຕີບໂທຂອງຕັ້ນກລ້ວຍໄນ້ຕົ້ນຄຳນຶ່ງລົງທະບຽນທີ່ຕັ້ງຕັ້ງນີ້ ທ່ານໄຫ້ຮະບຽກແລະຕັ້ນກລ້ວຍໄນ້ເຈີຍງອກຈານດີ ມາດໄດ້ຢ່າງຮາຄາໄມ່ແພັງ ທັນທານໄມ່ຢ່ອຍສລາຍເຮົວເກີນໄປ ປຣາຈາກສາຣພິຈເຈື່ອປັນສະດວກຕ່ອກກາຣໃຫ້ປຸລູກ ກລ້ວຍໄນ້ປະເທດຮາກອາກາສແລະກົ່ງອາກາສ ຕ້ອກກາຣວັດຸປຸລູກທີ່ມີກາຣຄ່າຍເຫຼາກຄຣອບແລະກາຣະບາຍນ້ຳທີ່ໄດ້ເພີ້ມເພີ້ມກັບກົ່ງອາກາສທີ່ມີຮາກຂາດໃຫຍ່ ໄດ້ແກ່ ກລ້ວຍໄນ້ສກຸລແວນດ້າ (*Vanda spp.*) ສກຸລຊ້າງ (*Rhynchostylis spp.*) ສກຸລເຂີມ (*Ascocentrum spp.*) ສກຸລຖຸລາບ (*Aerides spp.*) ໄລກ ກລ່ວຍຄືອຂາດວັດຸປຸລູກຕ້ອງມີຂາດໃຫຍ່ ແລະໄມ່ອຸ້ມນໍາມາກັນກ ແລະຄ້າສາມາດຮຽນນໍາໄດ້ບ່ອຍ ຈະ ຮີອບຮົວເລີນທີ່ປຸລູກເລີ່ມມີຄວາມຊື່ນສູງພວກໃໝ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕົ້ນໃສ່ວັດຸປຸລູກ

ປະເທດວັດຸປຸລູກທີ່ເໝາະສົມຕ່ອກກາຣເຈີຍເຕີບໂທຂອງກລ້ວຍໄນ້ສກຸລສິງໂຕ

ເສັ້ນໄມະພຣ້າວ ເປັນວັດຸທີ່ມີເສັ້ນໄມ້ແບ່ງແຮງມີຄວາມພຽນສູງ ເໝາະແກ່ ກາຣຍືດເກະຂອງຮາກແລະມີນໍ້າຫັກເບາ ສາມາຄອຸ້ມນໍ້າໄດ້ມາກ ອູ້ໃນສປາພສະອາດພອສມຄວາ ກາຣຄ່າຍເຫຼາກຄຣອບ ມີຄວາມຍືດຫຍຸ່ນຕ້ວດີໄມ່ອັດແນ່ນຈ່າຍ ມີສ່ວນປະກອບຂອງຮາຕຸໂພແທສເຂີມສູງ ຄວາມເປັນກຣດດ່າງປານກລາງ ແລະມີສາຣອາຫາຣທີ່ເໝາະແກ່ກາຣເຕີບໂທຂອງພື້ນດ້ວຍ (ພາສີນີແລະທຽງກລດ, 二四四)

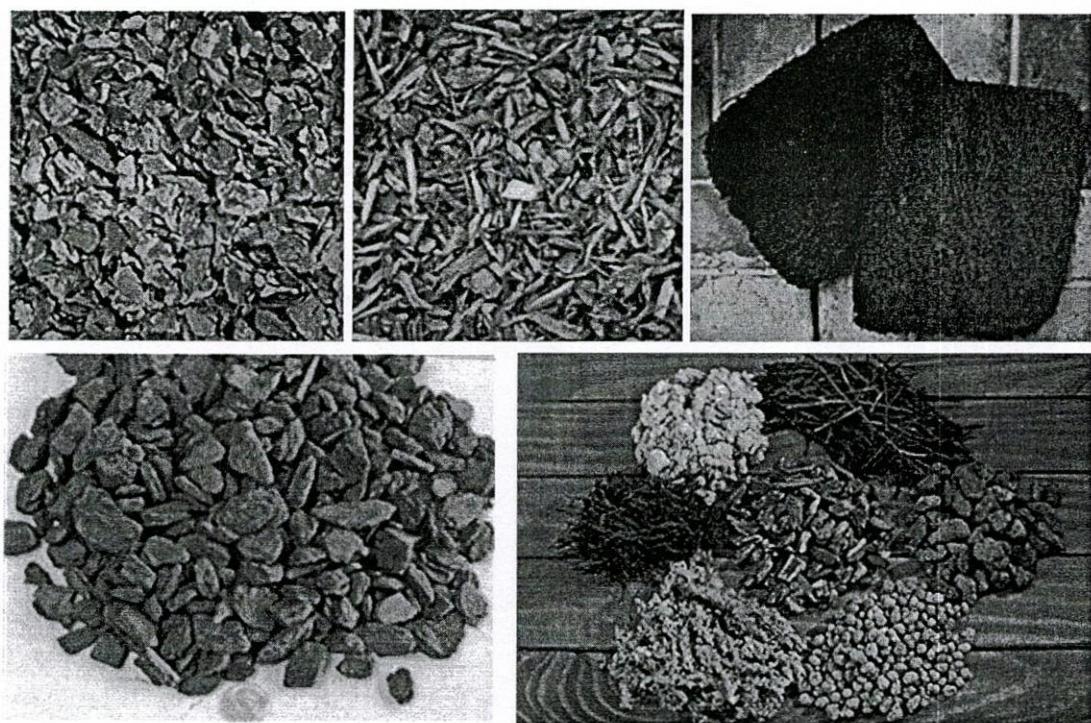
ກາບມະພຣ້າວສັບ ເປັນເຄື່ອງປຸລູກທີ່ນີ້ຍື່ນໃຫ້ປຸລູກກລ້ວຍໄນ້ມາກ ເພຣະຫາຈ່າຍ ຮາຄາຖຸກ ເໝາະທີ່ຈະໃຫ້ອັດລັງໃນກຣະຄາງດິນເພາສໍາຫັບໃຫ້ປຸລູກກລ້ວຍໄນ້ຮາກກົ່ງອາກາສເຊັ່ນ ກລ້ວຍໄນ້ສກຸລຫວາຍ ສກຸລຄົກລື້ຍາ ວິທີທຳກືອໃຫ້ກາບມະພຣ້າວແທ້ທີ່ແກ່ຈັດແລະມີປັບປຸງອັດຕາມຍາໄທແນ່ນລົງໃນກຣະຄາງຕັດຫັນໄທ້ເຮັບ ແລ້ວໃຫ້ແປງລວດປັດຫັນໄທ້ເປັນຂນ ເພື່ອໃຫ້ດູດຊັບນໍ້າດີຂຶ້ນ ເຄື່ອງປຸລູກກາບມະພຣ້າວເປັນເຄື່ອງປຸລູກທີ່ມີຄວາມຊື່ນສູງ ເໝາະສໍາຫັບກລ້ວຍໄນ້ປຸລູກໃໝ່ ເພຣະຈະທຳໃຫ້ຕັ້ງຕ້າເວົ້ວ ຈຶ່ງທຳໃຫ້ກລ້ວຍໄນ້ເຈີຍງອກຈານເຮົວກວ່າປຸລູກດ້ວຍເຄື່ອງປຸລູກນິດອື່ນໆ ແຕ່ມີຂໍ້ເສີຍຄືອມໝາຍຸກຣໃຫ້ຈານໄດ້ມ່ນ່ານ ຄື່ອມໝາຍຸໃຫ້ຈານໄດ້ເພີ່ມປີເດີຍເຄື່ອງປຸລູກຟຸ ຂໍ້ເສີຍອືກຍ່າງໜຶ່ງຄືອມເກີດຕະໄຄຮ່າໄດ້ຈ່າຍ ເນື່ອຈາກກາບມະພຣ້າວມຄວາມຊື່ນໄວ້ໄດ້ມາກ ຈຶ່ງຄວຽດນໍ້າໃຫ້ນ້ອຍກວ່າເຄື່ອງປຸລູກນິດອື່ນ (ຄຣຣິຕ, 二四四)

ຄ່ານ ເປັນເຄື່ອງປຸລູກກລ້ວຍໄນ້ທີ່ດີ່ນິດໜຶ່ງ ເພຣະນອກຈາກຈະມີປຣິມານົມາກ ທ່ານ່າຍ ນໍ້າຫັກເບາ ຮະບາຍນ້ຳແລະອາກາສໄດ້ດີ ຄອງທນ ດາວວ ໄນເນົາເປື່ອຍຸພັງຈ່າຍແລະອຸ້ມນໍ້າໄດ້ດີພອເໝາະໄມ້ເຂົ້ນແລະເກີນໄປ ແລ້ວຍັງຂ່າຍດູດກລື່ນທີ່ເນົາເສີຍແລະທຳໃຫ້ອາກາສບຣິສຸທີ່ອີກດ້ວຍ ແຕ່ມີຂໍ້ເສີຍຄືອ ມັກຈະມີເຊື້ອຮາ ຄ່ານເປັນເຄື່ອງປຸລູກທີ່ມີຄຸນສມບັດເໝາະຕ່ອກກາຣເຈີຍເຕີບໂທຂອງຮາກແລະລຳຕັ້ນກລ້ວຍໄນ້ຮອງຈາກອສມັນດ້າແລະຍັງມີຂໍ້ອືດຮາຄາໄມ່ແພັງ ແລະສະດວກໃນກາຣໃຫ້ປຸລູກ ຄ່ານທີ່ນຳມາໃຫ້ຈະຕັ້ງທຸບໃຫ້ມີຂາດເສັ້ນຜ່ານຍົງກລາງຮ່ວງ 0.๕-๒ ເຊນຕິເມຕຣ ທັ້ງນີ້ຂັ້ນຍູ້ກັບຂາດຂອງຮາກ ແລະຄ່ານທີ່ຈະນຳມາໃຫ້ເປັນເຄື່ອງປຸລູກນັ້ນຈະຕັ້ງແຫ່ນ້າ ๒ ຄື່ນ ເພື່ອລັດດ່າງທີ່ມີຍູ້ໃນຄ່ານນັ້ນເສີຍກ່ອນ ໃນກາຣໃຫ້ຄ່ານເປັນເຄື່ອງປຸລູກກລ້ວຍໄນ້ນັ້ນ ຄ້າເປັນກລ້ວຍໄນ້ທີ່ມີຮະບຽກແບບກົ່ງອາກາສ ເຊັ່ນ ກລ້ວຍໄນ້ສກຸລຫວາຍ ສກຸລແຄທລື້ຍາ ວຽກໃຫ້ຄ່ານປັນຈຶ່ງເປັນກ້ອນເລັກໆຫຼືວິສ່າຄ່ານປັນໄວ້ບ້າງພອສມຄວາ ແຕ່ຄ້າເປັນກລ້ວຍໄນ້ທີ່ມີຂາດໂຕແລ້ວຄວາມສ່າຄ່າກ້ອນໂຕປະມານ ๕-๑๐ ກ້ອນກີ້ໄດ້ ເພື່ອຂ່າຍອຸ້ມຄວາມຊື່ນໄວ້ໃຫ້ກລ້ວຍໄນ້ (ຜ່ອງພຣຣິຕ, 二四四)

ภาพที่ ๓ แสดงขอสมันด้าและถ่านที่ใช้เป็นส่วนประกอบของวัสดุปลูกกล้วยไม้

เปลือกสน เปลือกสนอร์เชียต้า (*Orchiata*) เป็นวัสดุปลูกที่ผลิตจากเปลือกสนโดยบริษัท Pacific Wide(NZ)Ltd จากประเทศนิวซีแลนด์ ปัจจุบันเป็นที่นิยมใช้กันทั่วโลก ผลิตโดยกระบวนการผลิตที่ป้องกันการติดเชื้อโรคที่จะปนมากับวัสดุปลูก เปลือกสนมีคุณสมบัติในการอุ้มน้ำและแร่ธาตุอาหารของพืชบนผิวด้านนอก และสามารถระบายน้ำออกได้ดี ทำให้ขึ้นเปลือกสนสามารถคงความชื้นแต่ไม่ทำให้เครื่องปลูกแห้ง และไม่เป็นที่สะสมของแมลงวัน อาจจะเป็นอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจของพืช เช่น แคทลียา (*Cattleya*) หรือฟานธ์เรีย (*Paphiopedilum*) *Phalaenopsis*, *Cymbidium*, *Oncidium*, *Fern*, etc. ทนทานต่อการใช้งาน ไม่จำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนวัสดุปลูกในกระถางบ่อย และสามารถใช้ร่วมกับปุ๋ยประเภทต่างๆ ได้โดยเฉพาะปุ๋ยละลายช้า แต่ราคาสูง (วันนา, ๒๕๕๓)

ภาพที่ ๔ แสดงเปลือกไม้สน กากมะพร้าวสับและรากชา秧ผ้าสีดาที่ใช้เป็นส่วนประกอบของวัสดุปลูกกล้วยไม้

ชมพู จันที (๒๕๔๐) ศึกษาวัสดุปลูกที่เหมาะสมในการปลูกเลี้ยงกล้วยไม้รองเท้านารีเหลืองปราจีน พบว่า วัสดุปลูกที่มีส่วนผสมของอิฐแดงทุบ : ใบก้ามปูหมัก : เปลือกมะพร้าวสับ : ถ่าน อัตราส่วน ๑:๒:๐:๕:๑ เป็นวัสดุปลูกที่ทำให้รองเท้านารีเหลืองปราจีน มีการเจริญเติบโตดี สมบูรณ์ แข็งแรงและมีการออกดอกสวยงามมีความสมบูรณ์ Heynes (๑๙๔๒) ได้แนะนำให้ใช้วัสดุปลูกกล้วยไม้รองเท้านารีที่มีส่วนผสมของ เปลือกไม้ ถ่านในอัตราส่วนเท่ากัน วชิระ เกตุเพชร (๒๕๕๑) ได้ทำการศึกษาการใช้เครื่องปลูกที่มีผลต่อ การเจริญเติบโตของรองเท้านารีลูกผสมฝาหอยและลูกผสมคงกบ พบร่วม รองเท้านารีคงกบเจริญเติบโตได้ดี ในวัสดุปลูกที่มีส่วนผสมของถ่านแกลบและใบไผ่ผุ ทำให้ลำต้นมีความแข็งแรงและสม่ำเสมอและกล้วยไม้ รองเท้านารีคงกบปักชี้ตัว คงกบคอแดง คงกบลาว สุขกูล และคงกบเขมร เจริญเติบโตได้ดีในวัสดุปลูกที่ มีส่วนผสมของขุยมะพร้าว ใบไผ่ผุ กิงไม้ผุ Lancey (๑๙๘๐) รายงานว่า วัสดุปลูกที่เหมาะสมสำหรับรองเท้านารีควรประกอบด้วย เปลือกไม้ สเปคัน้มมอส ถ่าน โพลิสไตน์รีน (Polystrene) ในอัตราส่วน ๒:๒:๑:๑ และให้ใช้ปุ๋นขาวผสมในอัตรา ๔ อนซ. ต่อวัสดุปลูก ๔ แกลลอนและเติมราดูอาหารเสริม

ภาพที่ ๕ แสดงการใช้เปลือกไม้ ท่อนไม้ แก่นไม้และแท่งวัสดุปลูกเป็นที่เกาะอิงอาศัยของกล้วยไม้สกุลสิงโต

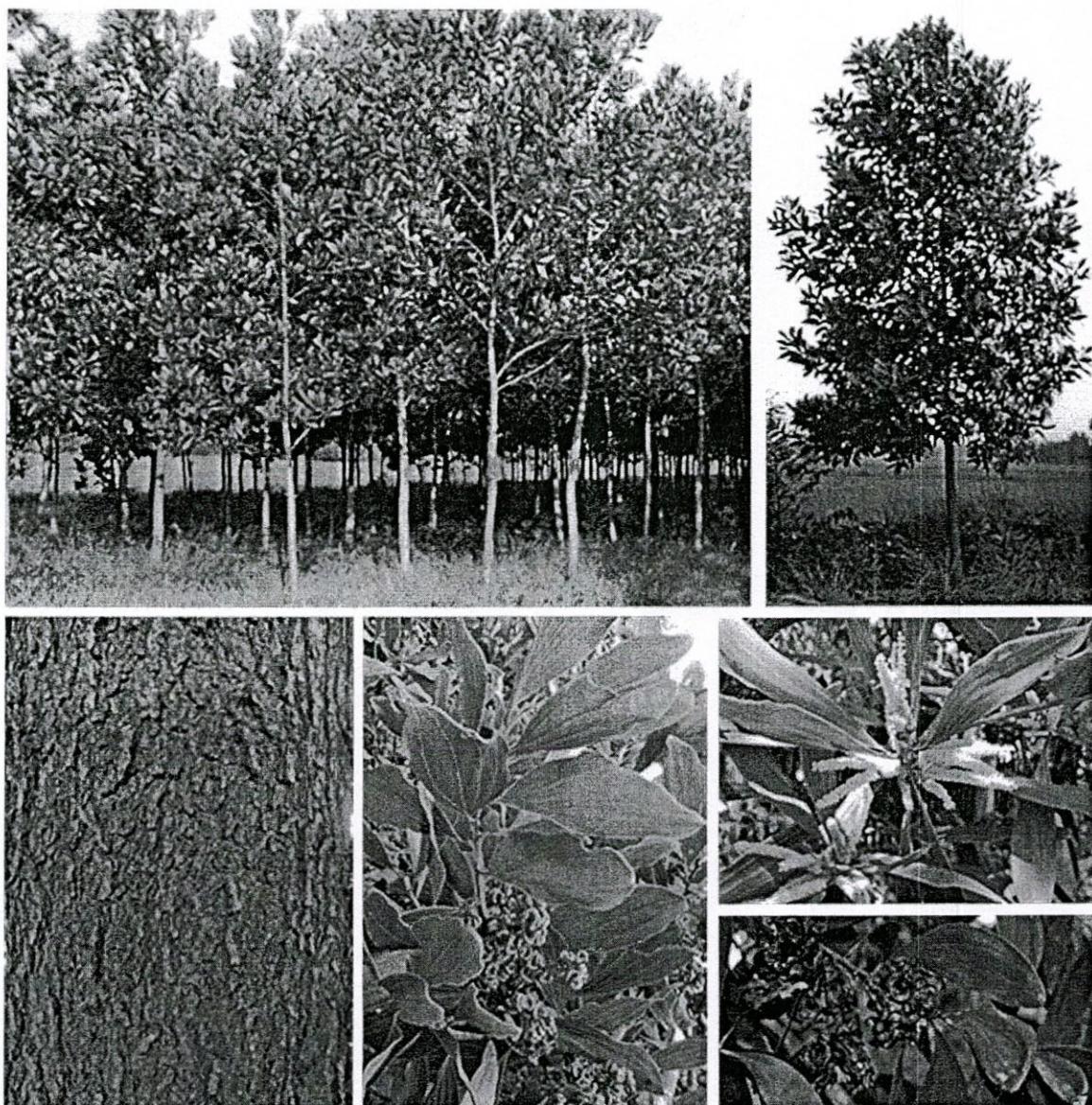
ชนิดของไม้ที่เป็นวัสดุเกษตรอิฐของกล่าวไม้สิงโตอาจารย์เต็ม

ไม้ยางพารา ชื่อวิทยาศาสตร์ *Hevea brasiliensis* (A. Juss.) Muell. Arg. ชื่อวงศ์ Eupobiaceae ชื่อสามัญ Para Rubber ยางพาราเป็นไม้ยืนต้นประเภทไม้เนื้ออ่อน เมื่อโตเต็มที่มีความสูงประมาณ ๒๕ – ๓๐ เมตร กิ่งแผ่จากลำต้นเป็นเส้นทแยงมุม เปลือกนอกมีสีค่อนข้างคล้ำ ใต้เปลือกมีสีชมพูปะจันถึงหรือสีม่วงอ่อน เปลือกหนาประมาณ ๖.๕ – ๑๕.๐ มิลลิเมตร ต้นอ่อนมีเปลือกบางกว่าต้นแก่ เมื่อผ่าลำต้นตามยาวจะเป็น ขั้นๆอย่างชัดเจน ขั้นในสุดเป็นเนื้อไม้ค่อนข้างแข็งเรียกว่าแกน (Central axis) ถัดออกมาเป็นขั้นเนื้อไม้ เนื้อยื่อเจริญ (Cambium) เปลือกอ่อน (Softbark) ซึ่งมีท่อลำเลียงอาหาร เปลือกแข็ง (Hard Bark) เยื่อเปลือก (Cork Cambium) และเปลือกแห้ง (Cork) ระหว่างเปลือกอ่อนและเปลือกแข็งมีท่อน้ำยาง (Latex vessels) เป็นจำนวนมากพันวนไปทางขวาเป็นเกลียว รอบลำต้น

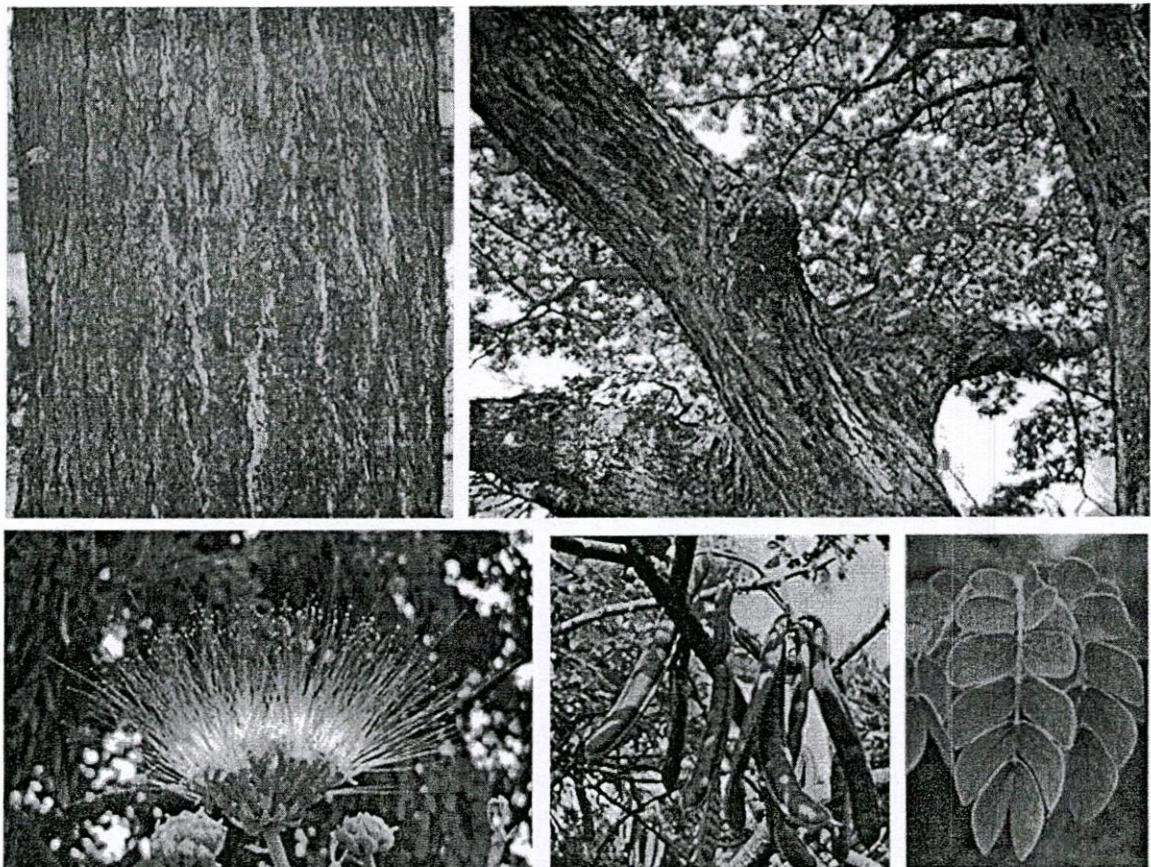
ภาพที่ ๖ แสดงลักษณะลำต้น เปลือก ใบ ดอกและผลยางพารา

ไม้กระถินเทpa ชื่อวิทยาศาสตร์ *Acacia mangium* Willd. ชื่อวงศ์ Leguminosae – Mimosoideae ชื่อสามัญ Kra thin te pha (ไทย), Sabah salwood, Tongke hutan หรือ mangge hutan (อินโดนีเซีย) กระถินเทpa เป็นไม้ที่มีลักษณะลำต้นตรงและไม่ค่อยแตกกิ่งแขนง กล่าวคือ มีช่วงของลำต้นที่ปราศจากกิ่งก้าน เกือบครึ่งหนึ่งของความสูง เมื่ออายุมากจะมีเปลือกแข็งหนา ขรุขระและแตกเป็นร่องตามยาว (จิรายุพิน และ คณะ, ๒๕๔๗) การใช้ประโยชน์ทางด้านเนื้อไม้ มีเนื้อไม้แข็ง กระพี้สีเหลืองอ่อน หรือสีครีม แก่นไม้มีสีน้ำตาล เนื้อไม้มีเสี้ยนตรงบริเวณด้านสัมผัส และมีเสี้ยนสนเล็กน้อยบริเวณด้านรากมี มีความแข็งแรงทนทานดีปานกลาง เนื้อไม้กระถินเทpa สามารถใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างทุกชนิดที่ไม่ต้องรับน้ำหนักมาก ทำเครื่องเรือน วงกบ ประดุจ หน้าต่าง เพอร์เนิร์ ปอกเป็นแผ่นไม้บาง เยื่อกระดาษ ไม้อัดปาร์ติเกลบอร์ด ไฟเบอร์บอร์ด และไม้ใช้ สอยในรูปฟืน-ถ่าน (ชิต, ๒๕๕๓)

ภาพที่ ๗ แสดงลักษณะลำต้น เปลือก ใบ ดอก และผลกระถินเทpa

ไม้ Jamie ชื่อวิทยาศาสตร์ *Samanea saman* (Jacq.) Merr. ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE-MIMOSOIDEAE ชื่อสามัญ Rain Tree, East Indian Walnut ชื่อพื้นเมือง ก้ามกราม ก้ามกุ้ง ก้ามปู Jamie ใจ (ภาคกลาง), กิมบี (กระปี), จำชา สารสา สำสา ลัง (ภาคเหนือ), ตู้ดตู่ (ภาค), เสคุ เส่ดู่ (กะเหรี่ยง-แม่ย่องสอน) Jamie มีลักษณะคุณสมบัติเป็นไม้เนื้อ硬木ไม่แน่นมีสีค่อนข้างขาว มีลวดลายสวยงาม มีน้ำหนักเบา จัดอยู่ในประเภทไม้เนื้ออ่อน (นิรนาม, ๒๕๕๔ ข.) จะมีขนาดโต หากเป็นแกนสีแดงจะแข็ง หากเป็นส่วนกระพี้หรือเปลือกจะอ่อน เหมาะสำหรับทำพาเลสหรือไม้ลัง (สมหวัง วิทยาปัญญาวนนท์, ๒๕๕๐)

ภาพที่ ๘ แสดงลักษณะลำต้น เปลือก ใบ ดอกและผล Jamie

ไม้มะขาม ชื่อวิทยาศาสตร์ *Tamarindus indica*Linn. ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE – Caesalpiniaceae ชื่อสามัญ Tamarind ชื่อท้องถิ่น ขาม (ภาคใต้) หมากแกง (แม่ฮ่องสอน) เป็นไม้ยืนต้นที่มีลักษณะต้นเป็นพุ่มรูปวงกลมขนาดใหญ่ ทรงพุ่มอาจจะแผ่กว้างถึง ๒๐ เมตร ให้ร่มเงาหนาทึบ ลำต้นสูงประมาณ ๖๐ ฟุต เปลือกสีน้ำตาลอ่อนแตกสะเก็ดเป็นร่องเล็ก ๆ (รุ่งรัตน์ เหลืองนทีเทพ, ๒๕๓๕) ไม้มะขาม มีเนื้อไม้แข็งเหนียว (สมหวัง, ๒๕๕๐)

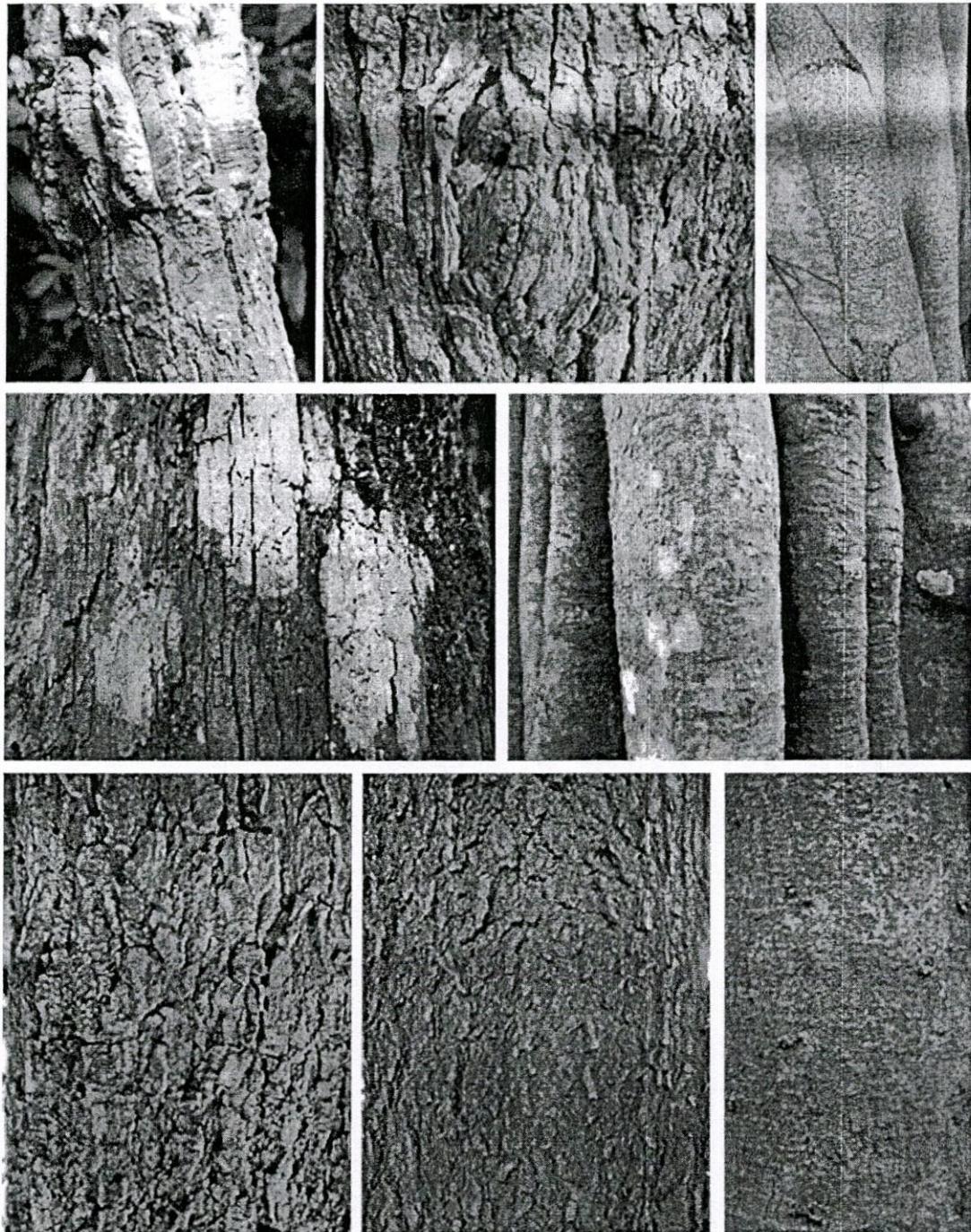

ภาพที่ ๙ แสดงลักษณะลำต้น เปลือก ใบ ดอก และผลของมะขาม

การปลูกกลวยไม้สกุลสิงโตโดยการเก็บบนเปลือกไม้

เนื่องจากเปลือกไม้มีควรเลือกขนาดไม่ให้เหมาะสมกับขนาดสิงโตชนิดนั้นๆ เพราะการถอดเปลี่ยนแต่ละครั้งจะทำให้สิงโตจะหักการเจริญเติบโต

ภาพที่ ๑๐ แสดงเปลือกไม้ที่มีลักษณะแตกต่างกันในความเรียบ ความขรุขระ ที่จะเป็นที่เกาะอิงอาศัยของกลวยไม้

การปลูกเลี้ยงกล้วยไม้แบบเลียนแบบธรรมชาติ

กล้วยไม้สกุลสิงโตส่วนใหญ่อาศัยเกาะอยู่ตามต้นไม้ อาจจะมีบางชนิดที่อาศัยอยู่บนซากใบไม้ อยู่บนหิน แต่โดยรวมแล้วก็ถือว่าสิงโตเป็นกล้วยไม้อิงอาศัย ไม่จึงเหมาะสมพอสมควรที่จะใช้ปลูกกล้วยไม้ ให้ความเป็นธรรมชาติอีกด้วย จึงมีความนิยมปลูกด้วยวิธีปลูกเลี้ยงแบบธรรมชาติ กล้วยไม้รากอากาศ และกื่งอากาศ สามารถปลูกโดยมั่นใจได้หากให้รากกับเปลือกห่อนไม้ หรือใช้หมากฝรั่งที่รับประทานแล้วติดลำต้นกับเปลือกห่อนไม้ ซึ่งสะดวกและอยู่ได้อย่างถาวร กิ่ง หรือลำต้นหลังจากปลูกต้องรดน้ำให้ชื้นเสมอ หรือปลูกในช่วงฤดูฝน เพียง ๒-๓ เดือนรากก็จะเจริญยึด牢牢ไปตามเปลือกไม้ ขอนใช้เข้าหากที่มีดีใต้ผิวเปลือกไม้ รากอีกส่วนหนึ่งจะไปเจริญเติบโตตามผิวเปลือกและเกาะยึดแน่น จนนั้นจึงเอาเขือหัวหรือลวดที่รัดรากไว้ออก

เนื่องจากขอนไม้เป็นที่เกาะอาศัยเก็บความชื้นได้ เพียงพอความต้องการ ทำให้สิงโตไม่เน่า ไม่ผุพังยาก (ถ้าเลือกชนิดไม้ถูกต้อง) มีอายุการใช้งานนานหลายปี หาง่าย โดยผูกกล้วยไม้ติดกับห่อนไม้ที่มีเปลือกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๓-๔ นิ้ว ยาวประมาณ ๑-๒ พุต ปลายหนึ่งของห่อนไม้มีเม็ดติดกับรากไว้สำหรับแขวนกับราก แต่ขณะเดียวกันถ้าโรงเรือนแห้งไป ทำให้ไม้แห้งเร็วสิงโตที่ปลูกด้วยขอนไม้จะโตชา ลำลูกกล้วยลีบแบบหน้าแล้งอาจจะต้องเพิ่มการให้น้ำมากขึ้น ดังนั้นการย้ายสิงโตปลูกกับขอนไม้อาจจะต้องใช้เครื่องปลูกเพิ่มให้สิงโต ความชื้นจากเครื่องปลูกที่ใช้จะเพิ่มจะทำให้สิงโตแตกลำลูกกล้วยใหม่ ออกรากยึดเกาะกับขอนไม้ได้เร็วขึ้น เครื่องปลูกที่นำมาจะเพิ่มความเป็นวัสดุที่เก็บความชื้นได้ดีเข่นรากขยายผ้า mosxaha การบ่มพร้าวทุบ เป็นต้น

ในการปลูกกล้วยไม้บนต้นไม้ นอกจากเลือกต้นไม้ที่มีใบและพุ่มไม่หนาทึบแล้ว เปเลือกของต้นไม้ที่คิดจะนำกล้วยไม้ไปปลูกนั้น ต้องมีผิวไม่ลื่น ไม่เป็นมัน เพราะจะทำให้รากยึดได้ยาก และควรแข็งแรงทนทาน อีกทั้งไม่ควรมีสารซึ่งปล่อยออกมานะเป็นพิษแก่รากกล้วยไม้ด้วย ส่วนอาหารธาตุก็ได้รับจากเปลือกห่อนอีกชั้นตัวแล้ว ถ้าตัวทำให้ได้รับแร่ธาตุ รวมถึงเศษใบไม้ผุซึ่งร่วงหล่นลงมาค้างอยู่ตามคาดบ หลังจากได้รับน้ำฝนก็จะเกิดปฏิกิริยาสลายตัว ช่วยล้างอาหารธาตุลงมาให้แก่รากกล้วยไม้ด้วย ทั้งยังมีเชื้อรากลุ่มนหนึ่ง ซึ่งอาศัยอยู่ในผิว根 ช่วยย่อยอาหารให้ออกทางหนึ่ง การปลูกกล้วยไม้บนต้นไม้ มีหลักการสำคัญชั้นแรก คือ ต้องพิจารณาให้กล้วยไม้ อยู่ในลักษณะที่เคยอยู่ตามธรรมชาติ เช่น กล้วยไม้บ้างชนิดห้อยลำลูกกล้วยลง บางชนิดอยู่บนกิ่งไม้ที่ลาดเอ็น และส่วนยอดของต้นกล้วยไม้ตั้งตรงขึ้นด้านบน และไม่ควรผูกติดแนบเข้าไปกับลำต้น โดยเฉพาะส่วนปลายยอดของต้นกล้วยไม้ หากแนบติดกับผิwtต้นไม้หน้าไปปลูกจะมีโอกาสเน่าง่าย เนื่องจากขณะที่ฝนตกน้ำจะมีโอกาสไหลลงยอดกล้วยไม้ได้สะดวก และหากสังเกตจากต้นกล้วยไม้ ซึ่งขึ้นอยู่ตามธรรมชาติในลักษณะนี้ จะพบว่าระบบระบายน้ำที่แทรกเท่านั้นที่แผ่กว้างเป็นแผ่นแนบอยู่กับเปลือกต้นไม้ ส่วนต้นและยอดจะเอียงออกมายื่นในอากาศอย่างอิสระ

วิธีการวิจัย

ในการทดลองประกอบด้วย ๒ การทดลองดังนี้

การทดลองที่ ๑ ศึกษาการใช้แท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัยของกลัวไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม มีการวางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design : CRD) โดยศึกษาการใช้แท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัยของกลัวไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม ทำการทดลองทั้งหมด ๔ สิ่งทดลอง สิ่งทดลองละ ๕ ชั้นๆ ละ ๑ ห้อง ดังนี้

สิ่งทดลองที่ ๑	เส้นไยมะพร้าว : กากมะพร้าวสับ	อัตราส่วน ๑ : ๑
สิ่งทดลองที่ ๒	เส้นไยมะพร้าว : กากมะพร้าวสับ	อัตราส่วน ๑ : ๒
สิ่งทดลองที่ ๓	เส้นไยมะพร้าว : เปลือกสน	อัตราส่วน ๑ : ๑
สิ่งทดลองที่ ๔	เส้นไยมะพร้าว : ถ่าน	อัตราส่วน ๑ : ๑

การดำเนินการเตรียมการทดลอง

๑. จัดเตรียมต้นพันธุ์กลัวไม้สิงโตอาจารย์เต็ม ตามแผนการทดลองโดยเลือกขนาดของลำต้นเที่ยมที่มีลำต้นจริงมีจำนวนข้อและปล้อง จำนวนใบ จำนวนราก และความสมบูรณ์ของต้นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมากที่สุด จำนวน ๔๐ ต้น
๒. จัดเตรียมวัสดุ นำรับสตูปลูกหั้ง ๔ สิ่งทดลอง มาคลุกเคล้าให้เข้ากันในอัตราส่วนที่กำหนด และนำไปบรรจุลงในตาข่ายพลาสติกที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๕ นิ้ว ความยาว ๒๐ นิ้ว พร้อมกับปิดลูกกลัว – ห้าย ของตาข่ายพลาสติกเพื่อป้องกันวัสดุร่วงหล่น
๓. ทำการปลูกต้นพันธุ์กลัวไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่คัดเลือกไว้ เกาะติดกับตาข่ายพลาสติกให้ชิดโคนด้านใต้ด้านหนึ่งตามแผนการทดลองที่กำหนดไว้

การบันทึกข้อมูล

๑. บันทึกการเจริญเติบโตของลำต้น

- ๑.๑ ความยาวใบ (เซนติเมตร) : วัดความยาวใบของลำต้นเที่ยมจากโคนไปหาปลายใบ
- ๑.๒ ความกว้างใบ (เซนติเมตร) : วัดความกว้างใบของลำต้นเที่ยมจากกึ่งกลางของใบจริง
- ๑.๓ ความยาวลำลูกกลัว (เซนติเมตร) : วัดความยาวของลำต้นเที่ยมจากโคนลำลูกกลัวไปหาปลายลำลูกกลัว

๑.๔ เส้นรอบวงของลำลูกกลัว (เซนติเมตร) : โดยวัดจากส่วนที่กว้างที่สุดของลำต้นเที่ยม

๑.๕ อายุใบร่วง : นับตั้งแต่เริ่มน้ำไปเกาะจนกระทั่งใบร่วง

๑.๖ ความยาวลำลูกกลัวใหม่ (เซนติเมตร) : โดยวัดจากโคนไปหาปลายลำลูกกลัว

๑.๗ อายุการแตกลำลูกกลัวใหม่ : นับตั้งแต่เริ่มน้ำไปเกาะจนกระทั่งแตกลำลูกกลัวใหม่

๑.๘ จำนวนข้อใหม่ : นับจำนวนข้อ

๒. การวัดการเจริญเติบโตของดอก

๒.๑ ความยาวดอก (เซนติเมตร) : วัดจากขอบกลีบดอกด้านบนไปหาขอบกลีบด้านล่าง

๒.๒ ความกว้างดอก (เซนติเมตร) : วัดจากขอบกลีบดอกด้านซ้ายไปหาขอบกลีบด้านขวา

๒.๓ อายุการออกดอก : นับตั้งแต่เริ่มน้ำไปเกาะจนกระทั่งออกดอก

๒.๔ อายุการบานของดอก : นับตั้งแต่ดอกเริ่มบานจนกระทั่งดอกร่วง

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแตกต่าง (Analysis of variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิธี Duncan's multiple rang test (DMRT) และถ่ายภาพเปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละสิ่งทดลอง

การทดลองที่ ๒ ศึกษาการใช้ท่อนไม้อิงอาศัยที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม มีการวางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized design (CRD) ประกอบด้วย ๕ สิ่งการทดลอง (treatment) แต่ละสิ่งทดลอง (treatment) ทำ ๕ ช้ำๆ ละ ๑ ท่อน โดยเตรียมให้มีความยาว ๒๐ นิ้ว เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓ - ๔ นิ้ว (Replication) โดยกำหนดสิ่งทดลองได้ดังนี้

- สิ่งทดลองที่ ๑ ไม้มะขาม
- สิ่งทดลองที่ ๒ ไม้กระถินเทpa
- สิ่งทดลองที่ ๓ ไม้จามจุรี
- สิ่งทดลองที่ ๔ ไม้ยางพารา

การดำเนินการเตรียมการทดลอง

๑. จัดเตรียมต้นพันธุ์กล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม ตามแผนการทดลองโดยเลือกขนาดของลำต้น เที่ยมที่มีลำต้นจริงมีจำนวนข้อและปล้อง จำนวนใบ จำนวนราก และความสมบูรณ์ของต้นที่ มีลักษณะใกล้เคียงกันมากที่สุด จำนวน ๒๐ ต้น
๒. เตรียมไม้ไก่แต่ชนิดความยาว ๒๐ นิ้ว วัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓-๔ นิ้ว รัศมีไม้แต่ละ ๓ ตัวแห่ง ความหนาเบือกไม้ ซึ่งน้ำหนักไม่ก่อนแข่น้ำ หาเบอร์เซ็นต์การอุ้มน้ำของเนื้อไม้ โดยนำท่อนไม้แต่ละชนิดมาแข่น้ำเป็นเวลา ๒ คืน ตามแผนการทดลองที่กำหนดไว้ทั้ง ๕ สิ่ง ทดลอง
๓. นำต้นกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็มไปเก็บกับท่อนไม้ให้ชิดโคนด้านใดด้านหนึ่งตามแผนการ ทดลองที่กำหนดไว้

การบันทึกข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเหมือนกับการทดลองที่ ๑ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแตกต่าง (Analysis of variance) โดยใช้โปรแกรม SAS และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิธี Duncan's multiple rang test (DMRT)

สถานที่ทำการทดลอง

ศูนย์รวมและขยายพันธุ์กล้วยไม้ภาคใต้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตครรภ์รัตนราษฎร์ ต.ถ้ำใหญ่ อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐ หมายเลขโทรศัพท์ (๐๗๕)๓๗๓๓๓๑ ต่อ ๑๑๙,๐๘๑-๘๗๔๔๒๓๖ โทรสาร. ๐๗๕-๓๒๕๘๗๖

ระยะเวลาในการทดลอง

เริ่มทำการทดลองเมื่อ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึง ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

ผลการทดลอง

ผลการทดลองที่ ๑ ศึกษาการใช้แท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัยของกลัวยไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม

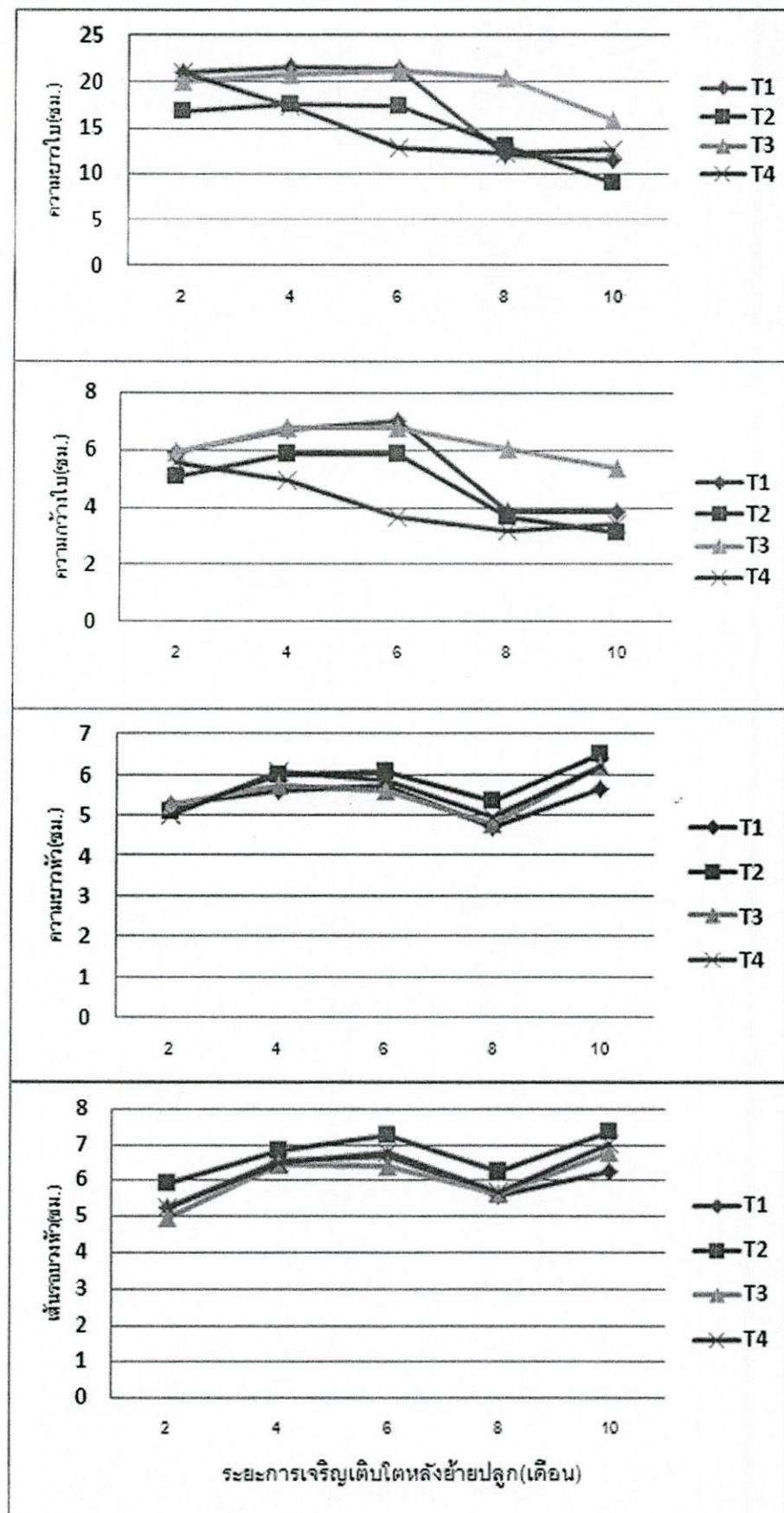
จากการศึกษาการใช้แท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัยของกลัวยไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม วางแผนการทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) มี ๔ สิ่งทดลอง สิ่งทดลองละ ๕ ช้าๆ ละ ๑ แท่ง โดยแต่ละสิ่งทดลองใช้วัสดุอินทรีย์บรรจุในแท่งตาข่ายพลาสติกที่แตกต่างกัน คือ สิ่งทดลองที่ ๑ เส้นใยมะพร้าว : การมะพร้าวสับอัตราส่วน ๑ : ๑ สิ่งทดลองที่ ๒ เส้นใยมะพร้าว : การมะพร้าวสับอัตราส่วน ๑ : ๒ สิ่งทดลองที่ ๓ เส้นใยมะพร้าว : เปลือกสนอัตราส่วน ๑ : ๑ สิ่งทดลองที่ ๔ เส้นใยมะพร้าว : ถ่าน อัตราส่วน ๑ : ๑ โดยวัดการเจริญเติบโตของกลัวยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม ได้แก่ ความยาวใบ ความกว้างใบ ความยาวลำลูกกลัวย เส้นรอบวงของลำลูกกลัวย อายุใบร่วง อายุการแตกลำลูกกลัวยใหม่ ความยาวลำลูกกลัวยใหม่ จำนวนข้อใหม่ อายุการออกดอก ความยาวดอก ความกว้างดอก และอายุการบานของดอก ซึ่งให้ผลการทดลองดังนี้

การเจริญเติบโตด้านในระยะ ๑๐ เดือนหลังการย้ายปลูก

การเจริญเติบโตด้านความยาวใบ ความกว้างใบ ความยาวลำลูกกลัวยและเส้นรอบวงลำลูกกลัวย กลัวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มหลังการย้ายปลูก ๑๐ เดือนบนแท่งวัสดุอินทรีย์ที่ประกอบด้วยอัตราส่วนต่างๆ พบร่วมกันที่ ๑ : ๑ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ดังภาพที่ ๑๑

ความยาวใบและความกว้างใบ

การเจริญเติบโตของต้นกลัวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มในด้านความยาวใบและความกว้างใบที่ปลูกบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย มีแนวโน้มเป็นไปในทางเดียวกันและไม่มีความแตกต่างทางสถิติ พบร่วมกันที่ ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยความยาวใบของต้นกลัวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒๐.๔๐ เซนติเมตร รองลงมาคือ แท่งวัสดุอินทรีย์บรรจุประกอบด้วยเส้นใยมะพร้าว : การมะพร้าวสับอัตราส่วน ๑ : ๑ สิ่งทดลองที่ ๓ ประกอบด้วยเส้นใยมะพร้าว : เปลือกสนอัตราส่วน ๑ : ๑ และสิ่งทดลองที่ ๔ ที่ประกอบด้วยเส้นใยมะพร้าว : ถ่าน อัตราส่วน ๑ : ๑ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒๐.๒๐, ๑๙.๔๔ และ ๑๙.๕๖ เซนติเมตร ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติ พบร่วมกันที่ ๑ : ๑ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ความกว้างใบของต้นกลัวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัยเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือให้ค่าเฉลี่ยความกว้างใบของต้นกลัวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๖.๒๔ เซนติเมตร (ตารางที่ ๑)

ภาพที่ ๑ แสดงการเจริญเติบโตด้านความยาวใน ความกว้างใน ความยาวลำลูกกล้ำยและเส้นรอบวงลำลูกกล้ำยกล้ำยไม่สิ่งใดอาจารย์เติมหลังการย้ายปลูก ๑๐ เดือน

ความยาวลำลูกกล้ำยและเส้นรอบวงของลำลูกกล้ำย

การเจริญเติบโตของกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มในด้านความยาวลำลูกกล้ำยและเส้นรอบวงของลำลูกกล้ำยที่ปลูกบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย มีแนวโน้มเป็นไปในทางเดียวกันและไม่มีความแตกต่างทางสถิติ พบว่า การใช้เส้นไขมพาร์ว : การมะพร้าวสับอัตราส่วน ๑ : ๒ ให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกล้ำยของต้นกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๖.๐๔ เซนติเมตร รองลงมาคือ สิงหลดองที่ ๓, ๑ และ ๔ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๘๙, ๕.๘๔ และ ๕.๖๒ เซนติเมตร ตามลำดับ และเส้นรอบวงของลำลูกกล้ำยของกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนแท่งวัสดุปูกลูกอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัยของต้น หลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน ให้ค่าเฉลี่ยเส้นรอบวงของลำลูกกล้ำยของต้นกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด (ตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ ศึกษาความยาวใบ ความกว้างใบ ความยาวลำลูกกล้ำย และเส้นรอบวงลำลูกกล้ำยของกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนแท่งวัสดุปูกลูกอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัยของต้น หลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน

สิงหลดอง	ความยาวใบ	ความกว้างใบ	ความยาวลำลูกกล้ำย	เส้นรอบวงลำลูกกล้ำย
	(เซนติเมตร)	(เซนติเมตร)	(เซนติเมตร)	(เซนติเมตร)
สิงหลดองที่ ๑	๒๐.๒๐	๕.๖๘	๕.๘๔	๕.๕๕
สิงหลดองที่ ๒	๒๐.๔๐	๖.๒๔	๖.๐๔	๕.๙๖
สิงหลดองที่ ๓	๑๙.๙๔	๕.๖๒	๕.๘๘	๕.๖๔
สิงหลดองที่ ๔	๑๙.๕๖	๕.๕๖	๕.๖๒	๕.๔๘
F-test	ns	ns	ns	ns
C.V. (%)	๑๓.๓๑	๑๕.๓๗	๗.๓๕	๑๐.๘๘

ns= ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

อายุใบร่วง

อายุใบร่วงของกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์ชนิดต่างๆ เป็นที่อิงอาศัย พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มสิงหลดองที่ ๑ ที่ใช้แท่งวัสดุอินทรีย์ที่ประกอบด้วยเส้นไขมพาร์ว : การมะพร้าวสับอัตราส่วน ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยอายุใบร่วงของต้นกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๙.๐๐ วัน รองลงมาคือ สิงหลดองที่ ๒, ๔ และ ๓ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๗.๓๓, ๑๕.๖๗ และ ๑๕.๐๐ วัน ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

อายุการแตกลำลูกกล้ำยใหม่

อายุการแตกลำลูกกล้ำยใหม่ของกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มสิงหลดองที่ ๓ การใช้เส้นไขมพาร์ว : เปเล็กสน อัตราส่วน ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยอายุการแตกลำลูกกล้ำยใหม่ของต้นกล้ำยไม่สิงโตอาจารย์เต็มเร็วที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕๒.๐๐ วัน รองลงมาคือ สิงหลดองที่ ๑, ๒ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕๒.๓๓ และ ๕๓.๐๐ วัน และ สิงหลดองที่ ๔ โดยมีค่าเฉลี่ยช้าที่สุดเท่ากับ ๕๓.๖๖ วัน ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ความยาวลำลูกกล้ำยใหม่

ความยาวลำลูกกล้ำยใหม่ของกล้ำยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็มที่เจริญเตบโตบนแห่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มสิ่งทดลองที่ ๑ การใช้เส้นไขมพร้า : กำบังพร้าว สับอัตราส่วน ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกล้ำยใหม่ของต้นกล้ำยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๒๙ เซนติเมตร รองลงมาคือ สิ่งทดลองที่ ๓, ๒ และ ๔ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๒๖, ๑.๒๓ และ ๑.๒๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

จำนวนข้อใหม่

จำนวนข้อใหม่ของกล้ำยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็มที่ใช้วัสดุปูลูกในแห่งตาข่ายพลาสติกบรรจุจากวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มสิ่งทดลองที่ ๔ การใช้เส้นไขมพร้า : ถ่านอัตราส่วน ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนข้อใหม่ของต้นกล้ำยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๓๓ ข้อ รองลงมาคือ สิ่งทดลองที่ ๒, ๑ และ ๓ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๐๐, ๕.๖๖ และ ๕.๓๓ ข้อ ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ อายุใบร่วง อายุการแตกลำลูกกล้ำยใหม่ ความยาวลำลูกกล้ำยใหม่ และจำนวนข้อใหม่ของกล้ำยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็มที่เจริญเตบโตบนแห่งวัสดุปูลูกอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย หลังปูลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน

สิ่งทดลอง	อายุใบร่วง (วัน)	อายุการแตกลำลูก กล้ำยใหม่ (วัน)		ความยาวลำลูก กล้ำยใหม่ (เซนติเมตร)	จำนวนข้อใหม่ (ข้อ)
		กล้ำยใหม่	(เซนติเมตร)	จำนวนข้อใหม่	
สิ่งทดลองที่ ๑	๑๘๐.๐๐	๕๒.๓๓	๑.๒๙	๕.๖๖	
สิ่งทดลองที่ ๒	๑๗๖.๓๓	๕๓.๐๐	๑.๒๓	๕.๐๐	
สิ่งทดลองที่ ๓	๑๗๕.๐๐	๕๒.๐๐	๑.๒๖	๕.๓๓	
สิ่งทดลองที่ ๔	๑๗๕.๖๗	๕๓.๖๖	๑.๒๐	๕.๓๓	
F-test	ns	ns	ns	ns	
C.V. (%)	๑๐.๓๐	๒.๒๕	๕.๖๔	๑๗.๕๑	

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

อายุการออกดอก

อายุการออกดอกของกล้ำยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็มที่เจริญเตบโตบนแห่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติโดยมีแนวโน้มสิ่งทดลองที่ ๓ การใช้เส้นไขมพร้า : เปเลือกสนอัตราส่วน ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยอายุการออกดอกของต้นกล้ำยไม้สิ่งโตอาจารย์เต็มเร็วที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๐๓.๓๓ วัน รองลงมาคือ สิ่งทดลองที่ ๒, ๑ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๐๓.๖๖ และ ๑๐๕.๐๐ วัน และ สิ่งทดลองที่ ๔ โดยมีค่าเฉลี่ยช้าที่สุดเท่ากับ ๑๐๕.๖๖ วัน ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความยาวดอก

ความยาวดอกของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเตบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นท้องอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติโดยมีแนวโน้มสิ่งทดลองที่ ๓ การใช้เส้นไขมะพร้าว : เปลือกสนอัตราส่วน ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยความยาวดอกของต้นกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๙ เซนติเมตร รองลงมาคือ สิ่งทดลองที่ ๒, ๑ และ ๔ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๖, ๔.๒๕ และ ๔.๐๕ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างดอก

ความกว้างดอกของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเตบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นท้องอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติโดยมีแนวโน้ม สิ่งทดลองที่ ๓ การใช้เส้นไขมะพร้าว : เปลือกสนอัตราส่วน ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยความกว้างดอกของต้นกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๙ เซนติเมตร รองลงมาคือ สิ่งทดลองที่ ๒, ๑ และ ๔ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๒, ๔.๒๑ และ ๔.๑๙ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

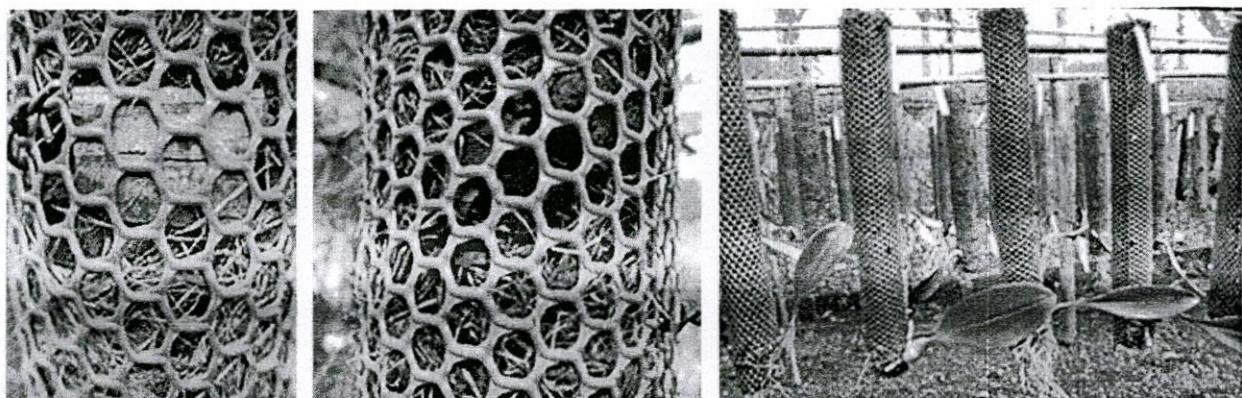
อายุการบานของดอก

อายุการบานของดอกของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเตบโตบนแท่งวัสดุอินทรีย์เป็นท้องอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติโดยมีแนวโน้ม สิ่งทดลองที่ ๓ การใช้เส้นไขมะพร้าว : เปลือกสนอัตราส่วน ๑ : ๑ ให้ค่าเฉลี่ยอายุการบานของดอกของต้นกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๐.๓๓ วัน รองลงมาคือ สิ่งทดลองที่ ๒, ๑ และ ๔ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๐.๐๐, ๙.๖๖ และ ๙.๐๐ วัน ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

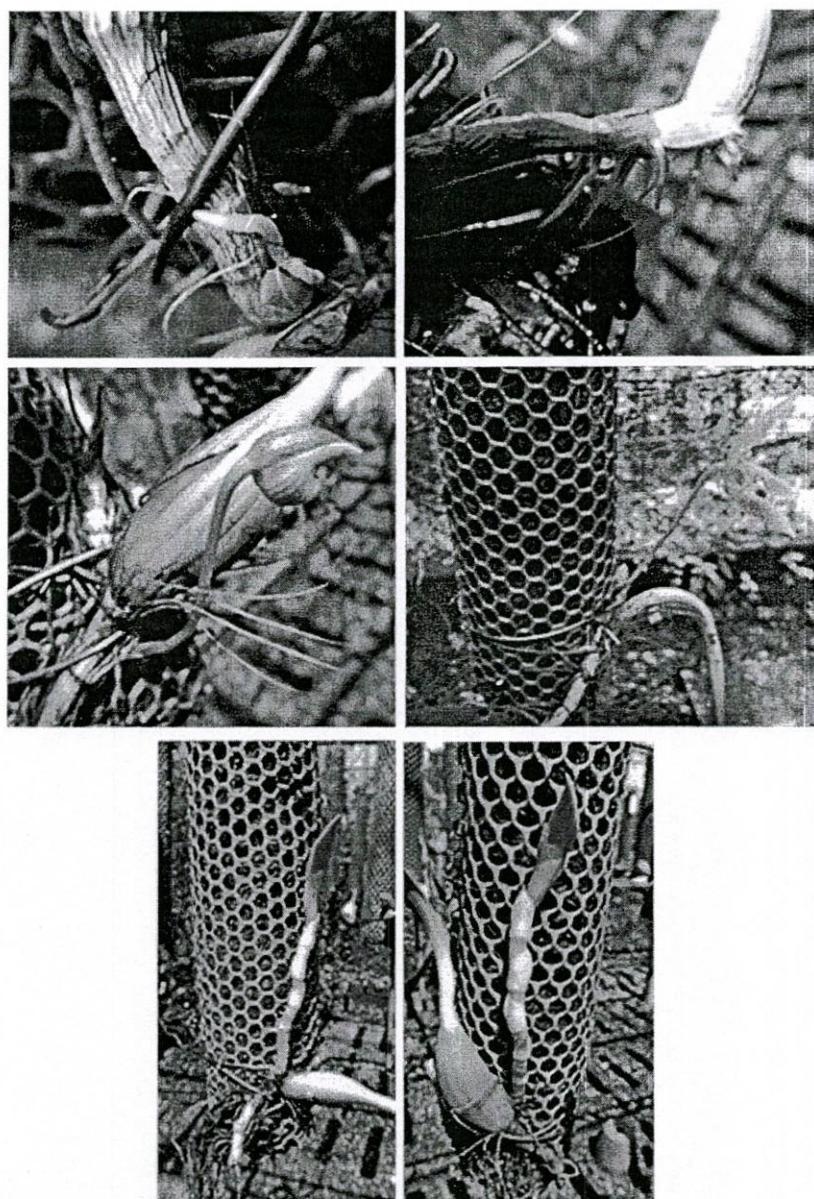
ตารางที่ ๓ อายุการออกดอก ความยาวดอก ความกว้างดอก และอายุการบานของดอกกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มบนแท่งวัสดุป麓อินทรีย์เป็นท้องอาศัยของต้น หลังป麓เป็นเวลา ๑๒ เดือน

สิ่งทดลอง	อายุการออกดอก (วัน)	ความยาวดอก (เซนติเมตร)	ความกว้างดอก (เซนติเมตร)	อายุการบานของดอก (วัน)
สิ่งทดลองที่ ๑	๑๐๔.๐๐	๔.๒๕	๔.๒๑	๙.๖๖
สิ่งทดลองที่ ๒	๑๐๓.๖๖	๔.๒๖	๔.๓๒	๑๐.๐๐
สิ่งทดลองที่ ๓	๑๐๓.๓๓	๔.๓๙	๔.๓๙	๑๐.๓๓
สิ่งทดลองที่ ๔	๑๐๔.๖๖	๔.๐๕	๔.๑๙	๙.๐๐
F-test	ns	ns	ns	ns
C.V. (%)	๓.๑๑	๑๐.๗๒	๙.๒๑	๙.๘๑

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

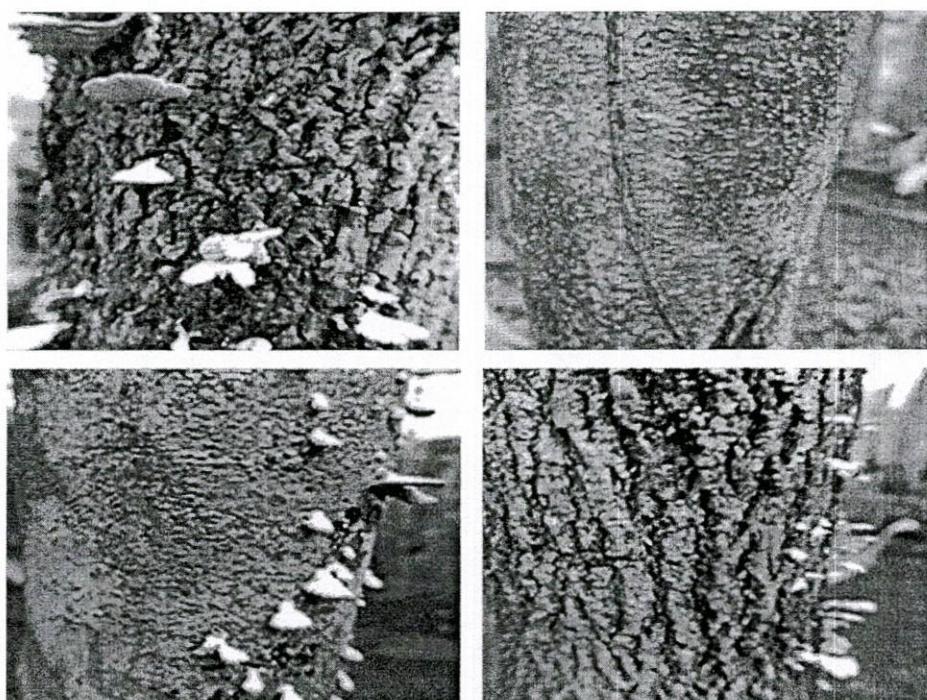
ภาพที่ ๑๒ แสดงลักษณะแห่งตาข่ายพลาสติกที่บรรจุด้วยวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย

ภาพที่ ๑๓ แสดงการเจริญเติบโตของลำลูกกลวยใหม่ การออกดอก การเจริญเติบโตของรากของกล้วยไม้ สิ่งโตอาจารย์เต็มบนแห่งวัสดุอินทรีย์เป็นที่อิงอาศัย

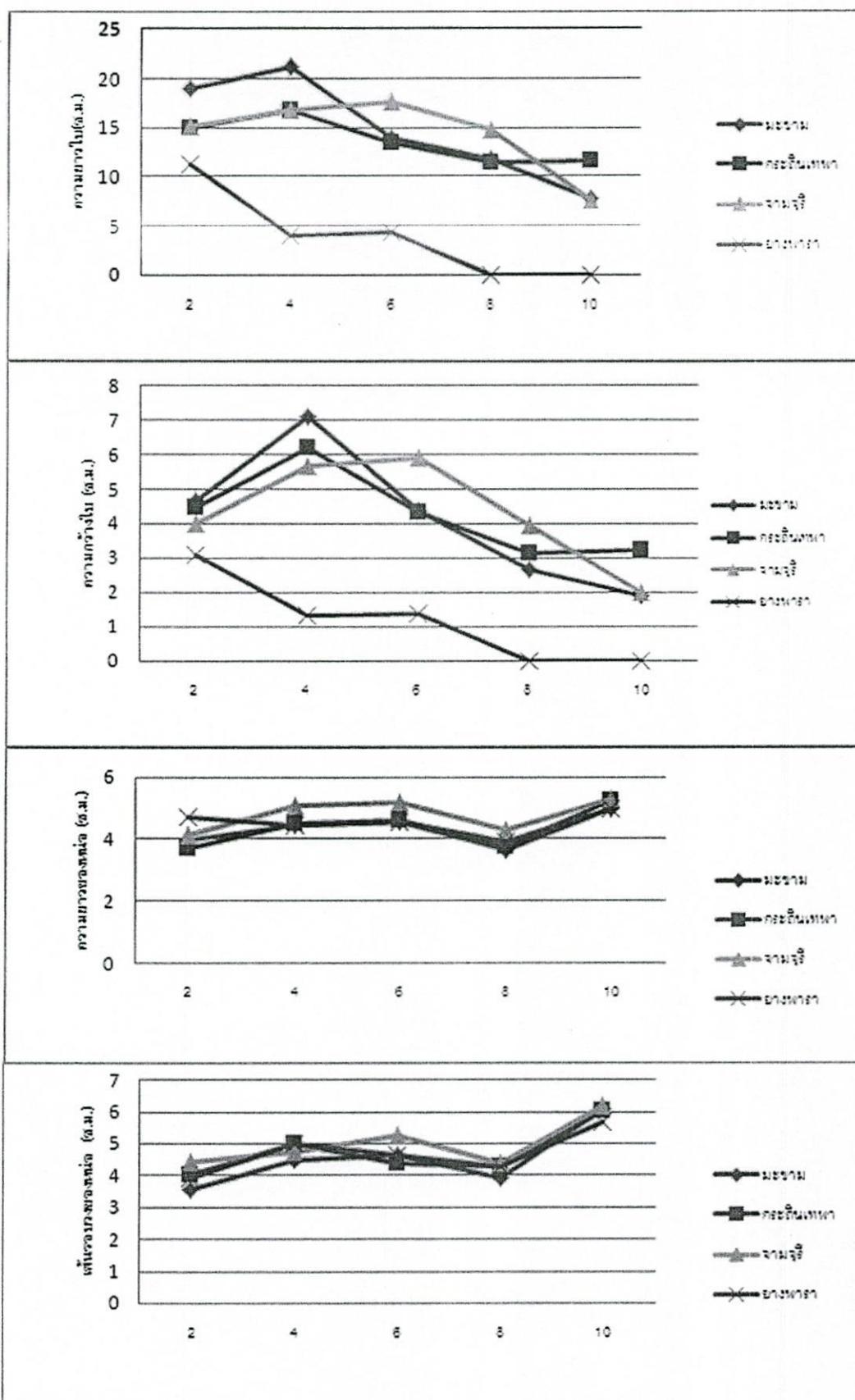
ผลการทดลองที่ ๒ ศึกษาการใช้ห่อนไม้อิงอาศัยที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม

จากการศึกษาเปรียบเทียบการใช้ห่อนไม้อิงอาศัยที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม วางแผนการทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) มี ๔ สิ่งทดลอง สิ่งทดลองละ ๕ ชั้้าๆ ละ ๑ ห่อน โดยแต่ละสิ่งทดลองใช้ห่อนไม้อิงอาศัยที่แตกต่างกัน คือ สิ่งทดลองที่ ๑ ไม้มะขาม สิ่งทดลองที่ ๒ ไม้กระถินเทpa สิ่งทดลองที่ ๓ ไม้จามจุรี สิ่งทดลองที่ ๔ ไม้ยางพารา โดยวัดการเจริญเติบโตของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม ได้แก่ ความยาวใบ ความกว้างใบ ความยาวลำลูกกล้วย เส้นรอบวงของลำลูกกล้วย ความยาวลำลูกกล้วยใหม่ ความยาวดอก อายุการแตกลำลูกกล้วยใหม่ อายุการร่วงใบ จำนวนข้อ อายุการบาน อายุการออกดอก และ ความกว้างดอก ซึ่งให้ผลการทดลองดังนี้

ภาพที่ ๑๔ แสดงลักษณะของห่อนไม้จามจุรี ยางพารา กระถินเทpa และ มะขามที่ใช้เป็นที่เกาะอาศัยของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม

การเจริญเติบโตในระยะ ๑๐ เดือนหลังการย้ายปลูกของกล้วยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม ในด้านความยาวใบ ความกว้างใบ ความยาวลำลูกกล้วยใหม่ และเส้นรอบวงของลำลูกกล้วยใหม่ พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติ (ภาพที่ ๑๕)

ภาพที่ ๑๕ แสดงการเจริญเติบโตของกลุ่มไม้สักกลสิงโตอาจารย์เต็มในด้านความกว้างใบ ความยาวใบที่อิงอาศัยบนท่อนไม้ ๔ ชนิด

การเจริญเติบโตของกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มในระยะ ๑๒ เดือน

ความยาวใบ

ความยาวใบของกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัย พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ท่อนไม้จำจรุให้ค่าเฉลี่ยความยาวใบของต้นกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๙.๗๔ เซนติเมตร รองลงมา คือ การใช้ท่อนไม้กระถินเทpa มะขามและยางพารา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๙.๔๒, ๑๗.๔๒ และ ๑๗.๔๒ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๕)

ความกว้างใบ

ความกว้างใบของกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัย พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ท่อนไม้กระถินเทpa ให้ค่าเฉลี่ยความกว้างใบของต้นกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๔๖ เซนติเมตร รองลงมา คือ การใช้ท่อนไม้จำจรุ ยางพารา และมะขาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๒๖, ๕.๒๐ และ ๕.๐๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๕)

ความยาวลำลูกกล้าวย

ความยาวลำลูกกล้าวยของกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัย พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ท่อนไม้จำจรุให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกล้าวยของต้นกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๒๘ เซนติเมตร รองลงมา คือ การใช้ท่อนไม้ย่างพารา กระถินเทpa และมะขาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๒๖, ๓.๙๖ และ ๓.๕๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๕)

เส้นรอบวงของลำลูกกล้าวย

เส้นรอบวงของลำลูกกล้าวยของกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัย พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ท่อนไม้จำจรุให้ค่าเฉลี่ยเส้นรอบวงของลำลูกกล้าวยของต้นกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๔๘ เซนติเมตร รองลงมา คือ การใช้ท่อนไม้ย่างพารา กระถินเทpa และมะขาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๔๖, ๕.๒๐ และ ๓.๙๒ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ ความยาวใบ (เซนติเมตร) ความกว้างใบ (เซนติเมตร) ความยาวลำลูกกล้าวย (เซนติเมตร) และเส้นรอบวงของลำลูกกล้าวย (เซนติเมตร) ของกล้าวยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัยหลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน

สิ่งทดลอง	ความยาวใบ (เซนติเมตร)	ความกว้างใบ (เซนติเมตร)	ความยาวลำลูก กล้าวยใหม่ (เซนติเมตร)	เส้นรอบวงลำลูก กล้าวยใหม่ (เซนติเมตร)
๑. ไม้มะขาม	๑๗.๔๒	๕.๐๐	๓.๕๐	๓.๙๒
๒. ไม้กระถินเทpa	๑๙.๗๔	๕.๔๖	๕.๒๐	๕.๒๐
๓. ไม้จำจรุ	๑๙.๗๔	๕.๒๖	๕.๒๘	๕.๔๘
๔. ไม้ย่างพารา	๑๗.๔๒	๕.๒๐	๕.๒๖	๕.๔๖
F-test	ns	ns	ns	ns
C.V.%	๑๐.๒๙	๙.๑๒	๑๐.๙๖	๑๕.๐๒

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ความยาวดอก

ความยาวดอกของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ท่อนไม้จำจุรีให้ค่าเฉลี่ยความยาวดอกของต้นกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๒๓ เซนติเมตร รองลงมา คือ การใช้ท่อนไม้จำจุรี กระถินเทพาและมะขาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๑๖, ๕.๐๐ และ ๓.๙๓ เซนติเมตร ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (ตารางที่ ๕)

ความกว้างดอก

ความกว้างดอกของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ท่อนไม้มะขามให้ค่าเฉลี่ยความกว้างดอกของต้นกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๓๖ เซนติเมตร รองลงมา คือ การใช้ท่อนไม้กระถินเทพา จำจุรี และ ยางพารามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๕.๒๐ และ ๕.๑๖ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๕)

อายุการออดดอก

อายุการออดดอกของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนท่อนไม้อิงอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ท่อนไม้จำจุรีให้ค่าเฉลี่ยอายุการออดดอกเร็วที่สุด ๑๐๗.๓๓ วัน รองลงมา คือการใช้ท่อนไม้ยางพารา มะขามและกระถินเทพามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๐๘.๓๓, ๑๐๘.๖๖ และ ๑๐๘.๓๓ วัน ตามลำดับ (ตารางที่ ๕)

อายุการบานของดอก

อายุการบานของดอกของต้นกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่ใช้ท่อนไม้อิงอาศัยที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็ม พบร้าการใช้ท่อนไม้มะขาม จำจุรีและยางพาราให้ค่าเฉลี่ยอายุการบานของดอกของต้นกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๗.๖๖ วัน รองลงมา คือ การใช้ท่อนไม้กระถินเทพาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๗ วัน ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (ตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ ผลความยาวดอก (เซนติเมตร) ความกว้างดอก (เซนติเมตร) อายุการออดดอก (วัน) อายุการบานของดอก (วัน) ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มจากการใช้ท่อนไม้อิงอาศัยหลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน

สิ่งทดลอง	ความยาวดอก (เซนติเมตร)	ความกว้างดอก (เซนติเมตร)	อายุการออดดอก (วัน)	อายุการบานของดอก (วัน)
๑.ไม้มะขาม	๓.๙๓	๕.๓๖	๑๐๘.๖๖	๗.๖๖
๒.ไม้กระถินเทพา	๕.๐๐	๕.๒๐	๑๐๘.๓๓	๗.๐๐
๓.ไม้จำจุรี	๕.๑๖	๕.๒๐	๑๐๗.๓๓	๗.๖๖
๔.ไม้ยางพารา	๕.๒๓	๕.๑๖	๑๐๘.๓๓	๗.๖๖
F-test	ns	ns	ns	ns
C.V.%	๑๑.๔๗	๑๙.๖๔	๙.๙๐	๒๔.๐๓

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ความยาวลำลูกกล้ำยใหม่

ความยาวลำลูกกล้ำยใหม่ของต้นกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่ใช้ห่อนไม้อิองอาศัยที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็ม พบร้า การใช้ห่อนไม้จามจุรีให้ค่าเฉลี่ยความยาวลำลูกกล้ำยใหม่ของต้นกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๐.๕๕ เซนติเมตร รองลงมา คือ การใช้ห่อนไม้กระถินเทпа ยางพารา และมะขาม มีค่าเฉลี่ย ๐.๕๒ และ ๐.๕๗ เซนติเมตร ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ (ตารางที่ ๖)

จำนวนข้อ

จำนวนข้อของกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนห่อนไม้อิองอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ห่อนไม้ยางพาราให้ค่าเฉลี่ยจำนวนข้อของต้นกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๓ ข้อ รองลงมา คือ การใช้ห่อนไม้กระถินเทພามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๐ ข้อ การใช้ห่อนไม้จามจุรีและมะขามให้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ๒.๖๖ ข้อ ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

อายุการแทกลำลูกกล้ำยใหม่

อายุการแทกลำลูกกล้ำยใหม่ของกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนห่อนไม้อิองอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ห่อนไม้ยางพาราให้ค่าเฉลี่ยอายุการแทกลำลูกกล้ำยใหม่ของต้นกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มเร็วที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒๐๓.๒๕ วัน รองลงมาคือการใช้ห่อนไม้จามจุรีกระถินเทພาและมะขามให้ค่าเฉลี่ยช้าที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒๑๖.๐๐, ๒๒๐.๕๐ และ ๒๒๙.๐๐ วัน ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

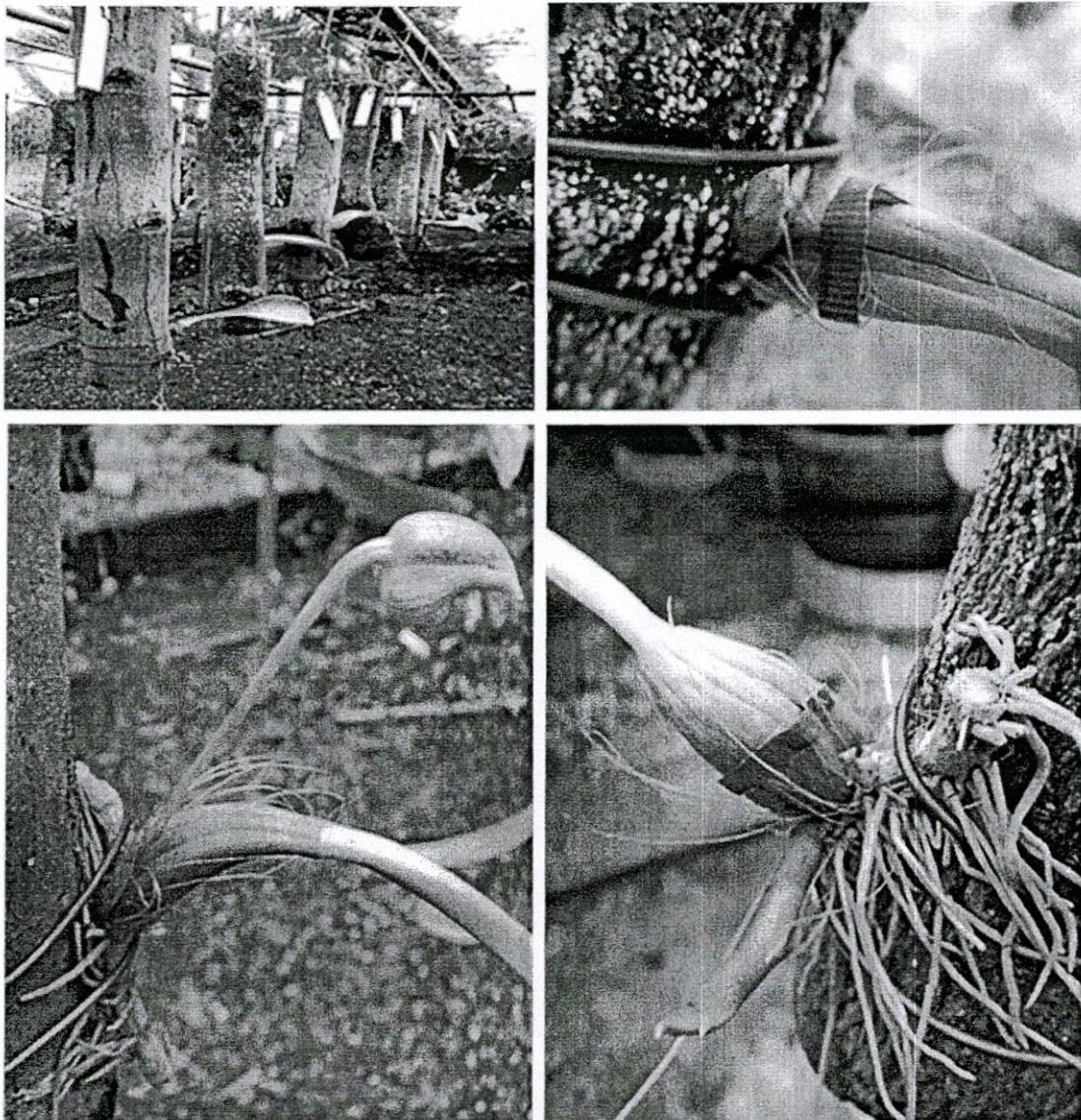
อายุการร่วงของใบ

อายุการร่วงของใบของกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนห่อนไม้อิองอาศัย พบร้าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีแนวโน้มในการใช้ห่อนไม้จามจุรีให้ค่าเฉลี่ยอายุการร่วงของใบของต้นกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ๘๗.๖๗ วัน รองลงมา คือการใช้ห่อนไม้ยางพารา มะขามและกระถินเทພามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๘๗.๓๓, ๘๖.๖๗ และ ๘๖.๐๐ วัน ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ตารางที่ ๖ ผลความยาวลำลูกกล้ำยใหม่ (เซนติเมตร) อายุการแทกลำลูกกล้ำยใหม่ (วัน) อายุใบร่วง (วัน) และจำนวนข้อ (ข้อ) ของกล้ำยไม้สิงโตอาจารย์เต็มที่เจริญเติบโตบนห่อนไม้อิองอาศัยหลังปลูกเป็นเวลา ๑๒ เดือน

สิ่งทดลอง	ความยาวลำลูกกล้ำยใหม่ (เซนติเมตร)	จำนวนข้อ ^(ข้อ)	อายุการแทกลำลูกกล้ำยใหม่ (วัน)	อายุการร่วงของใบ (วัน)
๑.ไม้มะขาม	๐.๕๗	๒.๖๖	๒๒๙.๐๐	๘๖.๖๗
๒.ไม้กระถินเทພา	๐.๕๒	๓.๐๐	๒๒๐.๕๐	๘๖.๐๐
๓.ไม้จามจุรี	๐.๕๕	๒.๖๖	๒๑๖.๐๐	๘๗.๖๗
๔.ไม้ยางพารา	๐.๕๒	๓.๓๓	๒๐๓.๒๕	๘๗.๓๓
F-test	ns	ns	ns	ns
C.V.%	๑๒.๗๕	๒๔.๒๔	๑๓.๓๕	๑๓.๗๙

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ภาพที่ ๑๖ แสดงลักษณะการเจริญเติบโตลำลูกกล้วยใหม่ การอุดดอก การเจริญเติบโตของรากของกล้วยไม้ สิงโตอาจารย์เต็มที่กำลังอังอาศัยบนท่อนไม้

วิจารณ์ผลการทดลอง

จากการศึกษาการใช้แห่งวัสดุอินทรีย์ชนิดต่างๆเป็นที่อิงอาศัยของกล้ายไม้สกุลสิงโตอาจารย์เต็ม พบว่า การเจริญเติบโตทุกด้านของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยแห่งวัสดุ ที่ประกอบด้วยเส้นใยมะพร้าว : เปลือกสน อัตราส่วน ๑:๑ มีแนวโน้มส่งเสริมการเจริญเติบโตของสิงโตอาจารย์เต็ม ได้ดี เมื่อจากเปลือกสนมีคุณสมบัติในการอุ้มน้ำและมีแร่ธาตุอาหารของพืชบนผิวด้านนอก และสามารถ ระบายน้ำออกได้ดี ทำให้ขึ้นเปลือกสนสามารถคงความชื้นแต่ไม่ทำให้เครื่องปลูก爛 และไม่เป็นที่สะสมของกลีอ ซึ่งอาจจะเป็นอันตรายต่อระบบ根本 มีส่วนประกอบของจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ต่อพืช ทนทานต่อการใช้งาน ไม่จำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนวัสดุปลูกในระยะเวลาบอย แต่ราคาสูง (สลิล, ๒๕๔๗) (วันนา, ๒๕๕๓) รองลงมาคือ แห่งวัสดุที่ประกอบด้วยเส้นใยมะพร้าว : การมะพร้าวสับ อัตราส่วน ๑:๒ และแห่งวัสดุที่ประกอบด้วยเส้นใย มะพร้าว : การมะพร้าวสับอัตราส่วน ๑:๑ เนื่องจากเป็นวัสดุที่มีความชื้นสูง เหมาะสมสำหรับกล้ายไม้ปลูกใหม่ เพราะจะทำให้ตั้งตัวเร็ว จึงทำให้กล้ายไม้เจริญงอกงามเร็วกว่าปลูกด้วยเครื่องปลูกชนิดอื่นๆ แต่มีข้อเสียคือ มีอายุการใช้งานได้ไม่นาน คือมีอายุใช้งานได้เพียงปีเดียว ข้อเสียอีกอย่างหนึ่งคือเกิดตะไคร่น้ำได้ง่าย เนื่องจาก การมะพร้าวมความชื้นไว้ได้มาก จึงควรดูแลให้น้อยกว่าเครื่องปลูกชนิดอื่น (ครรชิต, ๒๕๔๗) (ครรชิต, ๒๕๕๐) ส่วนแห่งวัสดุที่ประกอบด้วยเส้นใยมะพร้าว : ถ่าน อัตราส่วน ๑:๑ เป็นเครื่องปลูกที่มี น้ำหนักเบา ระยะน้ำและอากาศได้ดี คงทน ถาวร ไม่เน่าเปื่อยผุพังง่ายและอุ้มน้ำได้ดีพอเหมาะสมไม่ชื้นและ เกินไป แล้วยังช่วยลดกลิ่นที่เน่าเสียและทำให้อาศาสบริสุทธิ์อีกด้วย มีคุณสมบัติเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของ ราชและลำต้น แต่มีข้อเสียคือมักจะมีเชื้อรา (ผ่องพรรณ, ๒๕๕๑)

จากการศึกษาการเปรียบเทียบการใช้ห่อนไม้ชนิดต่างๆเป็นไม้อิงอาศัยที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของ กล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็ม พบว่า การเจริญเติบโตทุกด้านของกล้ายไม้สิงโตอาจารย์เต็มไม่มีความแตกต่าง ทางสถิติ โดยห่อนไม้จากจุรีที่ใช้เป็นที่อิงอาศัยมีแนวโน้มส่งเสริมการเจริญเติบโตของสิงโตอาจารย์เต็มได้ดี เมื่อจากไม้จากจุรีจัดอยู่ในประเภทไม้เนื้ออ่อน (นิรนาม, ๒๕๔๙ ข.) มีลักษณะเปลือกไม้ที่ขรุขระ มีความชื้น ในเนื้อไม้สูง (ยุทธนา, ๒๕๓๖) และอุ้มน้ำได้ดี แต่ไม่ได้แห้งรากเข้าไปในลำต้นข้อเสียทำให้เกิดพอกเฟิร์นซึ่งเป็น พืชพวงเอฟิฟท์ (epiphyte) ได้แก่ ชาผ้าสีดา เฟิร์น กล้ายไม้ จะเจริญเติบโตบริเวณเปลือกไม้ ได้รับความชื้น และแร่ธาตุบางชนิดจากเปลือกไม้ และใช้เป็นที่อยู่อาศัยทำให้เกิดขวางการเจริญเติบโตของกล้ายไม้ (นิรนาม, ๒๕๔๔ ค.) รองลงมา ห่อนไม้ยางพารา เป็นประเภทไม้เนื้ออ่อน (สมหวัง, ๒๕๔๐) และหาง่ายในท้องถิ่น อุ้มน้ำได้ดี เมื่อไม้เนื้ออ่อนอยู่ในธรรมชาติ มีอายุการใช้งานต่ำกว่าสองปี (บางรักษ์, ๒๕๔๕) ข้อเสีย มีเห็ดและราขึ้น ซึ่ง ทั้งสองชนิดนี้ขึ้นอยู่กับความชื้นในเนื้อไม้ ความชื้นในอากาศ (นิรนาม, ๒๕๔๙ ง.) ขณะที่ห่อนไม้มะขาม มีเปลือก สิน้ำตาลอ่อนแตกสะเก็ตเป็นร่องเล็ก ๆ และ ห่อนไม้กระถินเทพา มีเปลือกแข็งหนา ขรุขระและแตกเป็นร่อง ตามยาว ทั้งสองชนิดจัดอยู่ในประเภทไม้เนื้อแข็ง มีอายุใช้งานหลายปี เนื้อแน่น สีเข้ม (แดงถึงดำ) มีน้ำหนักมาก แข็งแรงทนทาน(สลิล, ๒๕๔๙, ๒๕๕๑)(นิรนาม, ๒๕๔๕ ข.) อุ้มน้ำได้น้อยกว่าไม้เนื้ออ่อนเนื่องจากโครงสร้างซับซ้อน กว่าไม้เนื้ออ่อน ดังนั้นการคัดเลือกวัสดุปลูกสำหรับกล้ายไม้ จะเป็นวัสดุจากธรรมชาติ หรือวัสดุที่เหมาะสม และหาได้ง่ายในท้องถิ่น มีอายุการใช้งานนาน ราคาไม่แพง (ระพี, ๒๕๕๐) , (สลิลและนฤมล, ๒๕๔๘, ๒๕๕๐) (อุไร, ๒๕๔๙)

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาการใช้แห่งวัสดุอินทรีย์ชนิดต่างๆเป็นที่อิงอาศัยของกลัวยไม้สักลสิงโตอาจารย์เต็ม จากผลการทดลองสรุปได้ดังนี้

๑. การเจริญเติบโตในระยะเวลา ๑๒ เดือนหลังการย้ายปลูก และการออกดอกของกลัวยไม้สักลสิงโต อาจารย์เต็มที่ケーアศัยบนแห่งวัสดุอินทรีย์ชนิดและอัตราส่วนต่างๆ ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่ปรากฏผล มีแนวโน้มว่าการเจริญเติบโตในด้านความยาวใน ความกว้างใน ความยาวลำลูกกลัวย และเส้นรอบวงของลำลูกกลัวย กลัวยไม้สักลสิงโตอาจารย์เต็มที่ケーアศัยบนแห่งวัสดุที่ประกอบด้วยเส้นใยมะพร้าว : การมะพร้าวสับ อัตราส่วน ๑ : ๒ ให้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด

๒. การเจริญเติบโตในด้านอายุการแตกลำลูกกลัวยใหม่ อายุการออกดอกของกลัวยไม้สักลสิงโตอาจารย์เต็ม ที่ケーアศัยบนแห่งวัสดุอินทรีย์ที่ประกอบด้วยเส้นใยมะพร้าว : เปเลือกสน อัตราส่วน ๑:๑ ให้ค่าเฉลี่ยเร็วที่สุด และอายุการบานของดอก ความยาวดอก และความกว้างดอก ให้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด

จากการศึกษาการใช้ท่อนไม้ชนิดต่างๆเป็นไม้อิงอาศัยที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของกลัวยไม้สักลสิงโต อาจารย์เต็ม จากผลการทดลองสรุปได้ดังนี้

๑. การเจริญเติบโตในระยะเวลา ๑๒ เดือนหลังการย้ายปลูก และการออกดอกของกลัวยไม้สักลสิงโต อาจารย์เต็มที่ケーアศัยบนท่อนไม้ ๔ ชนิด ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่ปรากฏผลว่า มีแนวโน้มส่งเสริม การเจริญเติบโตของกลัวยไม้สักลสิงโตอาจารย์เต็มได้ดีบนท่อนไม้จามจุรีในด้านความยาวลำลูกกลัวย เส้นรอบวง ของลำลูกกลัวย ความยาวลำลูกกลัวยใหม่ อายุการร่วงของใบ อายุการบานของดอก

๒. ขณะที่ท่อนไม้ย่างพารา จะส่งเสริมให้การเจริญเติบโตของกลัวยไม้สักลสิงโตอาจารย์เต็มได้ดี ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านความยาวใน ความยาวดอก จำนวนข้อ อายุการบานของดอก และท่อนไม้มะขาม ให้การเจริญเติบโต ได้ดี ๓ ด้าน ได้แก่ อายุการแตกลำลูกกลัวยใหม่ อายุการบานของดอก ความกว้างดอก และขณะที่ท่อนไม้กระถิน เทพา ส่งเสริมให้การเจริญเติบโตได้ดี ๒ ด้าน ได้แก่ ความกว้างใน อายุการออกดอก

เอกสารอ้างอิง

กรกัญญา อักษรเนียม และอภิญญา นันทะสกุล, ๒๕๔๙. การปลูกเลี้ยงกล้วยไม้ในเชิงธุรกิจ.

เคหะการเกษตร. ๓๐(๑):๑๗๕-๒๐๐.

ครรชิต ธรรมศิริ. ๒๕๔๗. เทคโนโลยีการผลิตกล้วยไม้. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ครรชิต ธรรมศิริ. ๒๕๔๐. กล้วยไม้ไทย : การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : ออมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน). ๒๕๓ หน้า.

จิรายุพิน จันทรประสวงศ์ วชิรพงศ์ หวานบุตตา เอกจิตร โพธิ์ปัลลัง อภิรักษ์ สุขสัยและประมวล โภมาธีต.

๒๕๔๒. ไม้ต้นประดับ.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บ้านและสวน.

ชลิต ดาบแก้ว. ๒๕๔๒. คู่มือการปลูกกล้วยไม้สำหรับผู้แรกเริ่ม พอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ. ๑๖๔ หน้า.

ชิต ยุทธารวิทย์. ๒๕๔๓. เทคนิคการปลูกกระถินเทпаเป็นสวนป่า . (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

www.dld.go.th/feedingstandard/.../๕๐๘-๒๐๑๑-๐๕-๑๕-๐๖-๕๘-๓๘.

ชมพู จันที. ๒๕๔๐. ศึกษาวัสดุปลูกที่เหมาะสมในการปลูกเลี้ยงกล้วยไม้รองเท้ารีโนห้องถีนภาคตะวันออก.

จันทบุรี : ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรีกรมวิชาการเกษตร.

ธีระ วีณิน และ ทรงกลด จาธุสมบัติ. ๒๕๔๕. หลักเกณฑ์การแบ่งไม้เนื้ออ่อนและเนื้อแข็ง. (ออนไลน์). เข้าถึง

ได้จาก : www.baannatura.com/th/mat/content/cat/๑๖.html.

นฤทธิ์ เจริญกิจประเสริฐ. ๒๕๔๑. คู่มือปลูกเลี้ยงกล้วยไม้. อักษรสยาการพิมพ์. กรุงเทพฯ. ๒๙๒ หน้า

นิรนาม. ๒๕๔๔ ก. ประวัติยางพารา. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

www.aopdro1.doae.go.th/prawatpara.htm.

นิรนาม. ๒๕๔๔ ข. การจำแนกชนิดของไม้. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.thaiwoodcentral.com.

นิรนาม. ๒๕๔๔ ค. สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

www.northeducation.ac.th/elearning/ed_sc๓๐/.../sc๑๔๔๐.htm.

นิรนาม. ๒๕๔๔ ง. ปัจจัยหลักที่เข้าร่วมต้องใช้ในการเจริญเติบโต. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

www.buranapagroup.com/knowledge_chemical.php.

บางรักษ์ เชษฐ์สิงห์. ๒๕๔๕. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

www.baannatura.com/th/mat/content/cat/๑๖.html.

ผ่องพรรณ สร้อยอุบล. ๒๕๔๑. กล้วยไม้ พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: อักษรสยาการพิมพ์.

พасินี สุนากร และทรงกลด จาธุสมบัติ. ๒๕๔๔. แผ่นปลูกพืชบนหลังคา. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<http://www.biofacade.com>.

มาลินี อนพันธ์สกุล. ๒๕๔๔. คู่มือการปลูกกล้วยไม้. พิมพ์ครั้งที่ ๓. เกษตรบุค. กรุงเทพฯ.

ยุทธนา คำดี. ๒๕๓๖. ไม้ดอกไม้ประดับ: เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ.

กรุงเทพฯ : ด่านสุขาการพิมพ์.

เยาวนิตย์ ราษฎร์ โสภณ มงคลวัจน์ ศิริชัย วงศ์วิทยากร ภัทรอณุ พัฒนาบุตร ชนิษฐา ดวงสวงศ์ สุร้างค์ชัต อินทะมุสิก. ๒๕๔๔. การสำรวจกล้วยไม้ไทยในพื้นที่ป่าบ้านโปง. ในรายงาน ประชุมทางวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ครั้งที่ ๓. ม.ป.ท ; ม.ป.ท.

ระพี สาคริก. ๒๕๔๐. สำนักพิมพ์ช่องนนทรี. กรุงเทพฯ. ๑๐๔ หน้า.

รุ่งรัตน์ เหลืองนทีเทพ. ๒๕๓๕. พืชเครื่องเทศและสมุนไพร. ม.ป.ท ; ม.ป.ท.

วันนา เหลืองจันท์. ๒๕๓๓. วัสดุปลูกเปลือกสน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จากได้จาก

<http://www.bloggang.com>.

วิชิต สุวรรณปรีชา. ๒๕๓๐. ยางพารา. ม.ป.ท.; ม.ป.ท.

วชิระ เกตุเพชร. ๒๕๔๑. การใช้เครื่องปลูกที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของรองเท้านารีลูกผสมฝ่าหอยและลูกผสมคางกบ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.Chiang mainews.co.th>.

สมหวัง วิทยาปัญญาณนท. ๒๕๔๐. ความรู้เรื่องไม้ก่อนสร้างบ้านไม้. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : www.budmgt.com/miscell/mco1/wood-f-home.html.

สลิล สิทธิสัจธรรม. ๒๕๔๙. กล้วยไม้ป่าเมืองไทย. สำนักพิมพ์บ้านและสวน. กรุงเทพฯ. ๔๗๑ หน้า.

สลิล สิทธิสัจธรรม. ๒๕๕๒. กล้วยไม้เมืองไทย ๒. สำนักพิมพ์บ้านและสวน. กรุงเทพฯ.

สลิล สิทธิสัจธรรมและนฤมล กฤษณชาณดี. ๒๕๔๘. คู่มือกล้วยไม้. สำนักพิมพ์สารคดี.กรุงเทพฯ. ๒๔๘ หน้า.

สลิล สิทธิสัจธรรมและนฤมล กฤษณชาณดี. ๒๕๕๐. คู่มือกล้วยไม้. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. สารคดี. กรุงเทพฯ.

สำนักงานวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร. ๒๕๕๔. การผลิตและการตลาดกล้วยไม้. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.agriman.doe.go.th>.

อรพรรณ ขวัญเมือง, ๒๕๔๗. กล้วยไม้ : คู่มือสำหรับกล้วยไม้สำหรับผู้เริ่มเล่น. ชมรมกล้วยไม้สามพราน. กรุงเทพฯ . ๑๙๒ หน้า.

อบจันท์ ไทยทอง. ๒๕๔๙. กล้วยไม้เมืองไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. สำนักพิมพ์บ้านและสวน. กรุงเทพฯ.

อุไร จิรรงค์การ. ๒๕๔๙. กล้วยไม้รองเท้านารี. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บ้านและสวน.

Heyns. R.F. ๑๙๔๒. Diary of Paphiopedilum Grower. The Orchid Review. ๙๐ (๑๐๖๑).

Lancey , A. ๑๙๔๐. Paphiopedilum for the Less Experinced Grower. The Orchid Review.

๙๖ (๑๐๔๐) : ๔๙.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ หลักสูตรรายวิชาวิทยาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
โทร. ๐-๗๖๓๑-๗๑๘๙ ต่อ ๑๖๑๕

ที่ -

วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเดินทางไปราชการ

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้กำหนดจัดงาน “การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ ๒๕๕๕” (Thailand Research Expo 2012) ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ ศูนย์ประชุมบางกอก คุณในเวนชั่นเชียงใหม่ เชียงใหม่ เวิลด์ ราชประสงค์ กรุงเทพฯ เพื่อเป็นเวทีแสดงศักยภาพทางการวิจัยของไทย ในระดับประเทศ อันจะเข้มแข็งกับการนำเสนอผลลัพธางานวิจัยและแสดงสิ่งประดิษฐ์สู่การใช้ประโยชน์นั้น

มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้ข้าพเจ้านางณิชา ประสงค์จันทร์ เข้าร่วมจัดนิทรรศการภายใต้ชื่อโครงการ “ส่งเสริมการใช้พลังงานชีวมวลจากถ่านผลิตภัณฑ์สู่การใช้ประโยชน์ด้านพลังงานทดแทนอย่างยั่งยืน” ในการนี้ ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตเดินทางไปราชการระหว่างวันที่ ๒๑ - ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เพื่อเตรียมพื้นที่ในการจัดนิทรรศการและจัดนิทรรศการดังกล่าว โดยขออนุญาตเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามสิทธิ์จากหน่วยงานต้นสังกัดดังนี้

๑. ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	= ๖,๐๐๐ บาท
๒. ค่าเบี้ยเลี้ยง (๒๘๐ บาท x ๑๐ วัน)	= ๒,๘๐๐ บาท
๓. ค่าที่พัก (๑,๕๐๐ บาท x ๘ วัน)	= ๑๒,๐๐๐ บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น	<u>๒๐,๘๐๐</u> บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางณิชา ประสงค์จันทร์)
อาจารย์หลักสูตรรายวิชาวิทยาศาสตร์

